

PLOUTARCHOS, n.s.

Scholarly Journal of the

INTERNATIONAL PLUTARCH SOCIETY

Plutarchus

Plutarchus ein natürlicher maister vnd außsprichender geschichtschreiber. Er ein gepie-
ter vñ anrichter des kaisers Traiani ist zu dieser zeit an seinem vnterthunigen vñ glaub-
würdigkeit in fast großer achtung gewest. von dem Dolianates in seiner schiffen in de wort
Plutarchus der natürlich maister vnd in dem heilighumb schen der sitten ein so vortrefflich als fest
gewest das er leichtlich ein geieter des kaisers hat mögen erwinen. nemlich so des erwin-
chus tet fundern fleiß dem kaiser seinen unger vier ding eingepfunden. nemlich vñer vnter-
dinget. sein selbs erforschet. der ambale vor sucht vnd der vnderthanen lieb vñ des erwin-
ung. vñnd er hat als ein hochgelerter man gar vil bücher von mancherley materie vñnd
sachen in hebräischen vnd lateinischen vnd lozeinischen gesung gar trefflich beschriben vñnd mit seiner
kapffheit bey Traiano angenehme begabung erlangt.

Volume 6 (2008/2009)

UNIVERSITY OF MÁLAGA (SPAIN)

UTAH STATE UNIVERSITY, LOGAN, UTAH (U.S.A.)

The here presented chapter *de E apud Delphos* is the only treatise from Bernardakis' personal notes on the *editio maior* which has been published in the past (Teubner Verlag, Leipzig, 1894).

This publication has almost never been included into the Plutarchan literature and therefore has not been quoted from. This is why this original version is printed again in *Ploutarchos, n.s.* Obvious typographical errors have been silently corrected.

PANAGIOTIS BERNARDAKIS

**PLOUTARXOU
TO EN DELFOIS E**

PROSFWNEITAI

ERNESTWI KOURTIWI

AGONTI THN OGDOHKONTAETHRIDA

UPO

GRHGORIOU N. BERNARDAKH

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCXCIV

ΕΡΝΕΣΤΩΙ ΚΟΥΡΤΙΩΙ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Ὅτι μὲν τὸ ἐν Δελφοῖς Ἐ τῷ δελφικῷ Απόλλωνι καθιέρωται πάντες γέ που ἴσμεν. Εἰ δὲ νῦν ἐγὼ τὸν περὶ τούτου λόγον Πλουτάρχου σοὶ προσφωνῶ, μηδεὶς θαυμαζέτω. Καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ δελφικὸς τρίπους εἰ εὐρεθεῖς που τῷ σοφωτάτῳ ἅμα καὶ δελφικωτάτῳ τῶν ἀρχαιολόγων ἄθλον προτεθεῖη, αὐτοῦ Απόλλωνος ἀγωναρχοῦντος, οὐδεὶς ἂν ἀγωνίσαιτο σοῦ παρόντος, ἀλλὰ πάντες φέροντες ἂν καταθεῖεν σοὶ γέρας. Τίς γὰρ σοῦ σοφώτερος καὶ προθυμότερος περὶ τὴν ἑλληνικὴν ἀρχαιολογίαν ἐγένετό ποτε, ὃς μετὰ Μυλλέρου ἐκείνου τοῦ πάνυ ἄματῶν Ἑλλάδος ὄρων ἐπιβὰς πρῶτον μὲν τὸν ἐν Δελφοῖς θεὸν ἦεις προσερῶν· εἶτα δὲ τοῦ φιλαπόλλωνος ἐκείνου ἀρχαιολόγου ἀποθανόντος σὺ οἶον κληρὸν τινα καὶ τὴν περὶ τὸν Φοῖβον Απόλλωνα προθυμίαν καὶ τὸν περὶ τὰς ἑλληνικὰς ἀρχαιότητας ζῆλον δεξάμενος οὐ διέλειπες τοὺς μὲν ἐπὶ τὰς τοιαύτας μελέτας παρακαλῶν τε καὶ παρορμῶν τοὺς δὲ πείθων ὥστε καὶ τὴν Ὀλυμπίαν ἀνασκαφῆναι, «χρυσέησι» μέντοι σκαπάναις; Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν σοφίας λαμπάδα ἄσβεστον παρεδίδους τε καὶ διατελεῖς παραδιδούς τοῖς συνοῦσιν ὥσπερ ἱεροφάντης καὶ δαδοῦχος ὢν τῆς σοφίας, ὥστε πλείστους ἂν εἶναι τοὺς παρὰ σοῦ τὰ ζώπυρα τῆς σοφίας λαβόντας αὐτοὺς νῦν δὴ σοφοὺς γεγενημένους οὐ μόνον ἀρχαιολόγους ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἄλλως τὴν ἀρχαίαν σοφίαν σοφούς. Καὶ σὺ γὰρ ὥσπερ ἐκεῖνος τὴν περὶ τὰρχαῖα σοφίαν, ἦν ἡμεῖς φιλολογίαν καλοῦμεν, καὶ αὐτὸς ὑπελάμβανες καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδασκες ἐπιστήμην μὲν εἶναι καθόλου μίαν ἀλλὰ πολλά τινα ἐν ἑαυτῇ συνειληφυῖαν τὰ τε περὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους γνώσεώς τε πέρι καὶ τέχνης· χρῆναι δὲ τοὺς φιλοσοφοῦντας ἔργῳ θεωμένους καὶ ἐραστὰς γιγνομένους τῆς καλλίστης ἐκείνης σοφίας καὶ οἶον ἐμφοροῦμένοις τοῦ τ' ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ καὶ τάληθοῦς καὶ τῶν ἄλλων μορίων ὠφελεῖσθαι τ' ἀπ' αὐτῶν τὸ ἦθος καὶ παιδεύεσθαι ὥστε καὶ τοὺς ἄλλους παιδεύειν. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταύτη.

Ἐγὼ δ' ὅτ' ἠκροώμην σου ποτ' ἐν Βερολίῳ καὶ ἀπέλαυον οὐχ ὅσον ἐβουλόμην ἀλλ' ὅσον γ' ἐδυνάμην τῆς σῆς διδασκαλίας, οὐκ οἶδ' ὅπως τὰ σὰ ῥήματα τῆς ψυχῆς μου μάλα γ' ἤπτετο

καὶ τὴν καρδίαν ἔστρεφε καὶ ἵνα μηδὲν ὑποστειλάμενος εἶπω ἐδόκεις μοι θεὸς τις εἶναι. Καίπερ δ' οὐ περὶ τὴν ἀρχαιολογίαν διατρίβων ἀλλὰ περὶ τὰ τῆς ἄλλης φιλολογίας ἐλάνθανόν πως ἐμαυτὸν τῇ ἰυγγι τῶν σῶν λόγων ἐλκόμενος καὶ οὕτως ἀκροατῆς σου τῶν προθυμοτάτων ἐγενόμην· τῆς δὲ σῆς εὐμενείας καὶ πείραν πολλάκις δὴ ἔλαβον. Ἄνθ' ὧν προσφέρων σοι τὴν ἔκδοσιν ταύτην ἐλπίζω τὴν ὀλίγην δόσιν φίλην τε καὶ εὐπρόσδεκτον ἔσσεσθαί σοι. Χαίρει.

MONITUM.

In huius libelli recensione optimos esse codices DFV etiam in Praefatione ad vol. I iam indicatum est et huius apparatus critici lectoribus ipsis perspicuum erit. Ibidem de aliis quoque codicibus dictum est. Verum tamen sunt etiam de quibus mentionem feci in Praefatione ad vol. IV, velut Palatinus n. 170 et Vaticanus Reg. n. 80, et alii de quibus nihil dixi. Nam ex quo volumen primum huius editionis in lucem prodiit, mea praesidia critica non mediocriter succreverunt neque quidquam intermissum est, quod ad ea vel locupletanda vel confirmanda faceret. Sed de iis in editione maiore multo commodius pleniusque ordine disputabitur. Hic satis est dixisse codicibus DFV exceptis omnes reliquos deteriores et posthabendos esse. Haec est rei summa. Quod hic relinquebatur ut de editione quae nuper in lucem prodiit Guilelmi Paton¹⁾ dissererem, penes alios iudicium esto. Ut nihil ita plura dicere nolui.

¹⁾ Plutarchi Pythici dialogi tres. Recensuit Guilelmus R. Paton. Berolini apud Weidmannos MDCCCXCIII.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Ε ΤΟΥ ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ.

.....

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ.
ΑΜΜΩΝΙΟΣ, ΛΑΜΠΙΡΙΑΣ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ, ΘΕΩΝ,
ΕΥΣΤΡΟΦΟΣ, ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ.

- 5 1. Στιχιδίοις τισὶν οὐ φαύλως ἔχουσιν, ὦ φίλε Σαραπίων, **D**
ἐνέτυχον πρόην, ἃ Δικαίαρχος Εὐριπίδην οἶεται πρὸς
Ἀρχέλαον εἶπεῖν·
“οὐ βούλομαι πλουτοῦντι δωρεῖσθαι πένης,
μή μ’ ἄφρονα κρίνης ἢ διδούς αἰτεῖν δοκῶ.”
- 10 χαρίζεται μὲν γὰρ οὐδὲν ὁ διδούς ἀπ’ ὀλίγων μικρὰ τοῖς
πολλὰ κεκτημένοις, ἀπιστούμενος δ’ ἀντὶ μηδενὸς διδόναι
κακοηθείας καὶ ἀνελευθερίας προσλαμβάνει δόξαν. ὅρα δὴ **E**
ὅσον ἐλευθεριότητι καὶ κάλλει τὰ χρηματικὰ δῶρα λείπεται
τῶν ἀπὸ λόγου καὶ σοφίας, ἃ καὶ διδόναι καλὸν ἐστὶ καὶ
- 15 διδόντας ἀντατεῖν ὅμοια παρὰ τῶν λαμβανόντων. ἐγὼ
γούν πρὸς σὲ καὶ διὰ σὲ τοῖς αὐτόθι φίλοις τῶν Πυθικῶν
λόγων ἐνίους ὥσπερ ἀπαρχὰς ἀποστέλλων, ὁμολογῶ
προσδοκᾶν ἐτέρους καὶ πλείονας καὶ βελτίονας παρ’ ὑμῶν,
ἅτε δὴ καὶ πόλει χρωμένων μεγάλη καὶ σχολῆς μᾶλλον ἐν **F**
- 20 βιβλίοις πολλοῖς καὶ παντοδαπαῖς διατριβαῖς εὐπορούντων.

---

1 ΠΕΡΙ ΤΟΥ Ε codex Parisinus n. 1751 catalogi Lampriae: περὶ τοῦ
Ἰ 2 ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ -- ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ om. codices 5 Σαραπίων] prius
α in ras. D. σεραπίων Pal ib. Εὐριπίδην] cf. Nauck. Fragm. Trag. p. 673
fr. 969. Kock. Fragm. Comic. 3 p. 266 fr. 1096 10 μικρὰ] μικρῶν Pal 12
malim κἀνελευθερίας ib. λαμβάνει E ὅρα B: ἄρα 13 ἐλευθεριότητι
καὶ] ἐλευθεριότητι D, supra τι scripto o m. s. ἐλευθεριότητι V¹ (= prima
manus cod. Veneti n. 250. V³ = tert. manus eiusdem codicis cett. Idem in
aliis). ἐλευθεριοτήτ V³, s. τ scr. ο ἐλευθεριότητος Pal itaque W 14 ἃ
Madvigius. Nihil adnotavit Paton per errorem ut vid. 15 γ’ οὔν Pal alii,
sed talia non adnoto 16 διὰ σέ] διὰ σοῦ R

ὁ δ' οὖν φίλος Ἀπόλλων ἔοικε τὰς μὲν περὶ τὸν βίον
 ἀπορίας ἰᾶσθαι καὶ διαλύειν θεμιστεύων τοῖς χρωμένους,
 τὰς δὲ περὶ τὸν λόγον αὐτὸς ἐνιέναι καὶ προβάλλειν, τῷ
 φύσει φιλοσόφῳ τῆς ψυχῆς ὄρεξιν ἐμποιῶν ἀγωγὸν ἐπὶ
 τὴν ἀλήθειαν, ὡς ἄλλοις τε πολλοῖς δῆλόν ἐστι καὶ τῆ τοῦ 5
 E καθιερώσει. τοῦτο γὰρ εἰκὸς οὐ κατὰ τύχην οὐδ' οἶον
385 ἀπὸ κλήρου τῶν γραμμάτων μόνον ἐν προεδρία παρὰ
 τῷ θεῷ γενέσθαι καὶ λαβεῖν ἀναθήματος τάξιν ἱεροῦ καὶ
 θεάματος· ἀλλ' ἢ δύναμιν αὐτοῦ κατιδόντας ἰδίαν καὶ
 περιττὴν ἢ συμβόλῳ χρωμένους πρὸς ἕτερόν τι τῶν ἀξίων 10
 σπουδῆς τοὺς ἐν ἀρχῇ περὶ τὸν θεὸν φιλοσοφήσαντας, οὕτω
 προσέσθαι. πολλάκις οὖν ἄλλοτε τὸν λόγον ἐν τῇ σχολῇ προ-
 βαλλόμενον ἐκκλίνας ἀτρέμα καὶ παρελθὼν, ἐναγχος ὑπὸ
 τῶν υἰῶν ἐλήφθην ξένοις τισὶ συμφιλοτιμούμενος, οὓς εὐθύς
 ἐκ Δελφῶν ἀπαίρειν μέλλοντας οὐκ ἦν εὐπρεπὲς παράγειν 15
 οὐδὲ παρατείνεσθαι, πάντως ἀκοῦσαί τι προθυμουμένους.
B ὡς δὲ καθίσας παρὰ τὸν νεῶν τὰ μὲν αὐτὸς ἠρξάμην ζητεῖν
 τὰ δ' ἐκείνους ἐρωτᾶν, ὑπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν λόγων αὐτῶν
 <ἀνεμνήσθη> ἅ πάλαι ποτὲ καθ' ὄν καιρὸν ἐπεδήμει Νέρων
 ἠκούσαμεν Ἀμμωνίου καὶ τινῶν ἄλλων διεξιόντων, ἐνταῦθα 20
 τῆς αὐτῆς ἀπορίας ὁμοίως ἐμπεσοῦσης.

3 αὐτὸς A (= Parisinus n. 1671) BDV. αὐτοῖς Pal. αὐτὰς F Pet (= Vaticanus Reg. n. 80) Vat (= Vaticanus n. 139). αὐτὸν E ib. ἐνιέναι ABD PetV. ἀνιέναι EFVat **4** τῆς ψυχῆς] τὴν τῆς ψυχῆς E. τῆ ψυχῆ intrusit Duebnerus, sed cf. Vit. Sol. c. 7 Per. c. 1: φιλομαθές τι κέκτηται καὶ φιλοθέαμον ἡμῶν ἢ ψυχῆ φύσει **5** τῆ R: περὶ Pet (teste Patone sed Maius nihil adnotavit). τῆ περὶ ceteri ib. E*: **θ**ι **11** τὰ περὶ τὸν θεὸν Cobetus ib. τὸν θεὸν] τῶν θεῶν E ib. οὕτω] οὕτως libri omnes excepto Pal qui exhibet τοῦτο **12** προσέσθαι] προθέσθαι PalV². προσέσθαι B, s. σ scr. θ. ib. προβαλλόμενον] B: παραβαλλόμενον **13** <ἀτρέμας> D. om. Pal propter ὁμοιοτέλευτον (ἐκκλίνΑΣ ἀτρέμαΣ) **14** ἐλείφθην D² ib. συμφιλοτιμούμενων Paton. Emperi ὑπόμοισιων ἐλείφθην nullo modo probari potest. Verum tamen συμφιλοτιμούμενος h. l. idem valet atque ἐφιλοτιμοῦντο μὲν οἱ ξένοι ἀκούειν, ἐφιλοτιμούμην δὲ κἀγὼ λέγειν atque in hac συμφιλοτιμήσει deprehensus sum a filiis. Quam sententiam confirmare videntur proxima verba: οὓς εὐθύς - οὐκ ἦν εὐπρεπὲς παράγειν - πάντως ἀκοῦσαί τι προθυμουμένους **16** παρατείνεσθαι] DF¹V¹: παραιτεῖσθαι, quod minus ad παράγειν quadrat ib. πάντως] πάντας EVat ib. ἀκοῦσαί τι] ἀκούσεται Pal **17** παρὰ W: περὶ **18** ὑπὸ] ὑπὲρ BPalV³ **19** ἀνεμνήσθη M

2. Ὅτι μὲν γὰρ οὐχ ἦττον ὁ θεὸς φιλόσοφος ἢ μάντις, ἐδόκει πᾶσιν ὀρθῶς πρὸς τοῦτο τῶν ὀνομάτων ἕκαστον Ἀμμώνιος τίθεσθαι καὶ διδάσκειν, ὡς Πύθιος μὲν ἐστὶ τοῖς ἀρχομένοις μανθάνειν καὶ διαπυνθάνεσθαι, Δῆλιος δὲ καὶ
 5 Φαναῖος οἷς ἤδη τι δηλοῦται καὶ ὑποφαίνεται τῆς ἀληθείας, C
 Ἰσμήνιος δὲ τοῖς ἔχουσι τὴν ἐπιστήμην καὶ Λεσχηνόριος ὅταν ἐνεργῶσι καὶ ἀπολαύωσι χρώμενοι τῷ διαλέγεσθαι καὶ φιλοσοφεῖν πρὸς ἀλλήλους. “ἐπεὶ δὲ τοῦ φιλοσοφεῖν” ἔφη “τὸ ζητεῖν <ἀρχὴ τοῦ δὲ ζητεῖν> τὸ θαυμάζειν καὶ ἀπορεῖν,
 10 εἰκότως τὰ πολλὰ τῶν περὶ τὸν θεὸν ἔοικεν αἰνίγμασι κατακεκρῦφθαι, καὶ λόγον τινὰ ποθοῦντα διὰ τί καὶ διδασκαλίαν τῆς αἰτίας· οἷον ἐπὶ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀθανάτου, τὸ κάεσθαι μόνον αὐτόθι τῶν ξύλων ἐλάτην καὶ δάφνην ἐπιθυμιᾶσθαι, καὶ τὸ δύο Μοίρας ἰδρῦσθαι πανταχοῦ τριῶν
 15 νομιζομένων, καὶ τὸ μηδεμιᾶ γυναικὶ πρὸς τὸ χρηστήριον εἶναι προσελθεῖν· καὶ τὸ τοῦ τρίποδος, καὶ ὅσα τοιαῦτα, τοῖς D
 μὴ παντάπασιν ἀλόγοις καὶ ἀψύχοις ὑφειμένα δελεάζει καὶ παρακαλεῖ πρὸς τὸ σκοπεῖν τι καὶ ἀκούειν καὶ διαλέγεσθαι περὶ αὐτῶν. ὅρα δὲ καὶ ταυτὶ τὰ προγράμματα, τὸ “γνώθι
 20 σαυτόν” καὶ τὸ “μηδὲν ἄγαν”, ὅσας ζητήσεις κεκίνηκε φιλοσόφους καὶ ὅσον λόγων πλῆθος ἀφ’ ἑκάστου καθάπερ ἀπὸ σπέρματος ἀναπέφυκεν· ὧν οὐδενὸς ἦττον οἶμαι

2 ἐδόκει Turnebus: δοκεῖ 6 Λεσχηνόριος Basileensis: λέσχην. ὄριος DEPetV¹. λέσχην. ὄριος F. λέσχην. ὄριος δὲ (δεῖ Aldina) BPalV³ 7 ἀπολαύωσι] ἀπολάβωσι Pet vocis soni causa 8 πρὸς ἀλλήλους - φιλοσοφεῖν] om. PalV propter ὁμοιοτέλευτον 9 ἔφη] ἐφ’ οἷς PalV³. ἢ ἀρχὴ Cobetus. ἀρχὴ ego ib. τὸ - τὸ] τῷ - τῷ V³ ib. ἀρχὴ τοῦ δὲ ζητεῖν Paton 10 τὸν θεὸν] τῶν θεῶν A^mgDFV¹Vat ib. αἰνίγματα Pal 11 ποθοῦντα] ποροῦντα D (volueratne ἀποροῦντα?), s. q. scr. i. m. rec. (i. e. ποροῦντα). ποθεῖν PalV³, unde ποθεῖν τοῦ W. λόγον ἔχειν τινὰ ποθοῦντα τὸ διὰ τί R. Ordo verborum est ποθοῦντα καὶ λόγον - καὶ διδασκαλίαν ib. διὰ τί] suspectum 12sq. πυρὸς τοῦ ἀθανάτου τὸ κ.] om. Pal spatio 30 litt. relicto 13 κάεσθαι*: καίεσθαι 14 ἰδρῦσασθαι ABPetVat 16 εἶναι] in Pal m. pr. om. εἶ spatio relicto, ἐξεῖ supplevit m. sec. ib. τὸ] om. DEFPalV¹Vat 18 σκοπεῖν] σκώπτειν DF¹V¹ ib. καὶ] ante ἀκούειν in V add. m. sec. 19 τὸ πρόγραμμα DPalV 21 φιλοσόφοις E, V¹ (teste Patone) ib. ὅσον] unus Pet: ὅσων

γόνιμον λόγων εἶναι τὸ νῦν ζητούμενον.”

3. Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Ἀμμωνίου, Λαμπρίας ὁ ἀδελφὸς
 εἶπε “καὶ μὴν ὄν ἡμεῖς ἀκηκόαμεν λόγον ἀπλοῦς τίς ἐστί καὶ
 E κομιδῆ βραχύς. Λέγουσι γὰρ ἐκείνους τοὺς σοφοὺς ὑπ’ ἐνίων
 δὲ σοφιστὰς προσαγορευθέντας αὐτοὺς μὲν εἶναι πέντε, 5
 Χίλωνα καὶ Θαλῆν καὶ Σόλωνα καὶ Βίαντα καὶ Πιπτακόν·
 ἐπεὶ δὲ Κλεόβουλος ὁ Λινδίων τύραννος, εἶτα Περιάνδρος
 ὁ Κορίνθιος, οὐδὲν αὐτοῖς ἀρετῆς μετὸν οὐδὲ σοφίας ἀλλὰ
 δυνάμει καὶ φίλοις καὶ χάρισι καταβιαζόμενοι τὴν δόξαν,
 ἐνέβαλον εἰς τοῦνομα τῶν σοφῶν καὶ τινας γνώμας καὶ 10
 λόγους ἐξέπεμπον καὶ διέσπειρον εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῖς ὑπ’
 ἐκείνων λεγομένοις ὁμοίους· δυσχεράναντας ἄρα τοὺς
 ἀνδρας ἐξελέγχειν μὲν οὐκ ἐθέλειν τὴν ἀλαζονείαν οὐδὲ
 F φανερῶς ὑπὲρ δόξης ἀπεχθάνεσθαι καὶ διαμάχεσθαι πρὸς
 ἀνθρώπους μέγα δυναμένους, ἐνταῦθα δὲ συνελθόντας 15
 αὐτοὺς καθ’ αὐτοὺς καὶ διαλεχθέντας ἀλλήλοις, ἀναθεῖναι
 τῶν γραμμάτων ὃ τῆ τε τάξει πέμπτον ἐστὶ καὶ τοῦ
 ἀριθμοῦ τὰ πέντε δηλοῖ, μαρτυρομένους μὲν ὑπὲρ αὐτῶν
 πρὸς τὸν θεὸν ὅτι πέντ’ εἰσὶ, τὸν δ’ ἕκτον καὶ τὸν ἕβδομον
 ἀποποιουμένους καὶ ἀποβάλλοντας ὡς οὐ προσήκοντας 20
 αὐτοῖς. ὅτι δ’ οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα λέγεται, γνοίη τις ἂν
 ἀκούσας τῶν κατὰ τὸ ἱερόν τὸ μὲν χρυσοῦν E Λιβίας τῆς
 Καίσαρος γυναικὸς ὀνομαζόντων τὸ δὲ χαλκοῦν Ἀθηναίων·
 386 τὸ δὲ πρῶτον καὶ παλαιότατον τῆ δ’ οὐσία ξύλινον ἔτι νῦν
 τῶν σοφῶν καλοῦσιν, ὡς οὐχ ἑνὸς ἀλλὰ κοινὸν ἀνάθημα 25
 πάντων γενόμενον.”

1 λόγων **M**advigius: λόγον *ib.* τὸ] BDEFPalV: τὸν APetVat
 4 τοὺς φιλοσόφους Pal 9 χάριτι E 10 ἐνέβαλλον DFV¹ 11
 διέσπειρον] διέσπειραν *s. an scr. on B.* διέσπειραν DFPalV *ib.*
 ὑπ’] ἐπ’ DV¹ 12 ὁμοίους] BPalV³: ὁμοίως *ib.* δυσχεραίνοντας
 DPalV 13 ἐθέλει τὴν ἀλαζονίαν Pet 14 ἀπεχθάνεσθαι καὶ] *om.*
 Pal 16 αὐτοὺς] BDPalV: ἑαυτοὺς 18 μαρτυρομένους] *ita V, v*
post qo eraso: μαρτυρουμένους *ib.* ὑπὲρ αὐτῶν (αὐτῶν Pet)] *om.*
 Pal 19 τὸν δὲ ἕκτον καὶ τὸν ἕβδομον] Pal: τὸν δὲ ἕβδομον καὶ τὸν
 ἕκτον 21 ἀπὸ σκοποῦ] ἀποσκοποῦ D¹, *supra α accentum add. m.*
rec. ἄπο σκοποῦ F 22 E] BDFPalV³: εἰ 24 τῆ οὐσία δὲ Pal 25
 ὡς] BDPalV: *om.* AEFPetVat 26 γινόμενον Pet

4. Ὁ μὲν οὖν Ἀμμώνιος ἡσυχῇ διεμειδίασεν, ὑπονοήσας
 ἰδία τὸν Λαμπρίαν δόξῃ κεχρηῆσθαι, πλάττεσθαι δ'
 ἱστορίαν καὶ ἀκοὴν ἐτέρων πρὸς τὸ ἀνυπεύθυνον. ἕτερος
 δέ τις ἔφη τῶν παρόντων, ὡς ὅμοια ταῦτ' ἐστὶν οἷς πρῶην
 5 ὁ Χαλδαῖος ἐφλυάρει ξένος, ἑπτὰ μὲν εἶναι τὰ φωνῆν ἰδίαν
 ἀφιέντα τῶν γραμμάτων, ἑπτὰ δὲ τοὺς κίνησιν αὐτοτελῆ
 καὶ ἀσύνδετον ἐν οὐρανῷ κινουμένους ἀστέρας· εἶναι δὲ
 τῇ τάξει δεύτερον τό τ' Ε τῶν φωνηέντων ἀπ' ἀρχῆς καὶ **B**
 τὸν ἥλιον ἀπὸ σελήνης τῶν πλανήτων· ἠλίω δ' Ἀπόλλωνα
 10 τὸν αὐτὸν ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντας Ἑλληνας νομίζειν. “ἀλλὰ
 ταυτὶ μὲν” ἔφη “παντάπασιν ἐκ πίνακος καὶ πυλαίας· ὁ δὲ
 Λαμπρίας ἔλαθεν, ὡς ἔοικε, τοὺς ἀφ' ἱεροῦ κινήσας ἐπὶ τὸν
 αὐτοῦ λόγον.” ἅ μὲν γὰρ ἐκεῖνος εἶπεν, οὐδεὶς ἐγίγνωσκε
 Δελφῶν· τὴν δὲ κοινὴν καὶ περιηγητικὴν δόξαν εἰς τὸ μέσον
 15 προήγον, οὔτε τὴν ὄψιν ἀξιοῦντες οὔτε τὸν φθόγγον ἀλλὰ
 τοῦνομα μόνον τοῦ γράμματος ἔχειν τι σύμβολον.

5. “Ἔστι γὰρ” ὡς ὑπολαμβάνουσι Δελφοὶ καὶ τότε προη- **C**
 γορῶν ἔλεγε Νίκανδρος ὁ ἱερεὺς “σχῆμα καὶ μορφή τῆς
 πρὸς τὸν θεὸν ἐντεύξεως, καὶ τάξιν ἡγεμονικὴν ἐν τοῖς
 20 ἐρωτήμασιν ἔχει τῶν χρωμένων ἐκάστοτε διαπυνθανομέ-
 νων, εἰ νικήσουσιν, εἰ γαμήσουσιν, εἰ συμφέρει πλεῖν, εἰ
 γεωργεῖν, εἰ ἀποδημεῖν. τοῖς δὲ διαλεκτικοῖς χαίρειν ἔλεγε
 σοφὸς ὢν ὁ θεός, οὐδὲν οἰομένοις ἐκ τοῦ “εἰ” μορίου καὶ
 τοῦ μετ' αὐτοῦ ἀξιώματος πρᾶγμα γίνεσθαι, πάσας τὰς
 25 ἐρωτήσεις ὑποτεταγμένας τούτῳ καὶ νοῶν ὡς πράγματα
 καὶ προσιέμενος. ἐπεὶ δ' ἴδιον τὸ ἐρωτᾶν ὡς μάντιν ἐστὶν **D**
 ἡμῖν καὶ τὸ εὐχεσθαι κοινὸν ὡς πρὸς θεόν, οὐχ ἦττον

3 πρὸς τὸ] πρὸς τὸν Pet 8 E] BDFPalV: ἦι 9 πλανήτων] ita mei quidem 11 ταυτὶ] ταυτὸ D 12sq τὸν αὐτοῦ] τὸν αὐτοῦ PetVat. τοῦ αὐτοῦ A. τὸν αὐτὸν PalV 17 ἔστι γὰρ ὡς] ὡς γὰρ B ib. καὶ τότε W: καὶ γε BPalV³. καί τε reliqui 18 νίκ. ὁ ἱερεὺς ἔλεγεν Pal ib. ὄχημα libri: corr. M ib. μορφήν DPalV¹ 20 ἔχειν Pal ib. διαπυνθανομένων PalV³: καὶ διαπυνθανομένων 22 εἰ ἀποδημεῖν] ἢ ἀποδημεῖν Pal 23 οἰόμενος libri: corr. X ib. εἰ] x BDFPalPetV ib. μορίου] μυρίου Pal. μόνου W 26 τὸ] τ' Pet ib. ὡς] accessit ex D ib. μάντιν*: μάντις D, sed s in ras. et evanidum. πρὸς μάντιν reliqui ib. sq. ἡμῖν ἐστι B 27 κοινὸν] om. Pal

οἰονται τῆς πευστικῆς τὴν εὐκτικὴν τὸ γράμμα περιέχειν
δύναμιν “εἰ γὰρ ὄφελον” φησὶν ἕκαστος τῶν εὐχομένων,
καὶ Ἀρχίλοχος

“εἰ γὰρ ὡς ἐμοὶ γένοιτο χεῖρα Νεοβούλης θιγεῖν.”

καὶ τοῦ “εἶθε” τὴν δευτέραν συλλαβὴν <ὥσπερ καὶ τὸ 5
“θὴν”> παρέλκεσθαί φασιν, οἶον τὸ Σώφρονος

“ἄ μᾶ τέκνων θην δευμένα”

καὶ τὸ Ὀμηρικόν

“ὥς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος”

ἐν δὲ τῷ “εἰ” τὸ εὐκτικὸν καὶ ἀποχρώντως δηλοῦσθαι.” 10

6. Ταῦτα τοῦ Νικάνδρου διελθόντος <Θέων ἦν ὅς> -
E οἶσθα γὰρ δὴ Θεῶνα τὸν ἑταῖρον - ἤρετο τὸν Ἀμμώνιον,
εἰ διαλεκτικῆ παρρησίας μέτεστιν οὕτω περιυβρισμένη
ἀκηκούα· τοῦ δ' Ἀμμωνίου λέγειν παρακελευομένου καὶ
βοηθεῖν, “ἀλλ' ὅτι μὲν” ἔφη “διαλεκτικώτατος ὁ θεός 15
ἔστιν, οἱ πολλοὶ τῶν χρησμῶν δηλοῦσι· τοῦ γὰρ αὐτοῦ
δήπουθεν ἔστι καὶ λύειν καὶ ποιεῖν ἀμφιβολίας. ἔτι δ',
ὥσπερ Πλάτων ἔλεγε, χρησμοῦ δοθέντος ὅπως τὸν ἐν
Δήλῳ βωμὸν διπλασιάσωσιν, ὃ τῆς ἄκρας ἕξεως περι

2 εἰ] εἶ DF ib. ὄφελον] V¹, fort. A¹: ὄφελον ABDFPalPetV³ ib.
εὐχομένων] εὐχῶν Pal 3 Ἀρχίλοχος] vid. Bergk. 2 p. 402 fr. 71 4 εἰ]
εἶ DF ib. ὡς W: ὡς ib. νεοβουλῆς DF ib. θιγεῖν mei quidem praeter
Pal, qui θέλειν exhibet 5 τοῦ] τὸ Pal ib. τὴν] τὴν μὲν Paton ib.
συλλαβὴν] συλ in lac. add. Pal² ib. ὥσπερ καὶ τὸ “θὴν” supplevi. Quae
Paton supplenda potius esse censet ego non intellego 6 φασιν] DPal: φησὶν
AEFPetVat ib. Σώφρονος] v. Botzon. Fragm. 45 7 ἄ μᾶ (dorice = ἡ
μήτηρ)*: ἄμα libri. ὁμᾶ Valckenarius. ἄ μάτηρ Paton. cf. Theocr. 15,
89 μᾶ, πόθεν ἄνθρωπος; ib. θην] DFPet: θὴν ib. δευμένα] DF¹V¹:
δεύμενα PalV². δευομένα reliqui 8 Ὀμηρικόν] R29 9 ὡς θην] DFPetV
: ὡς θὴν 10 εἰ] ⚡ BDF¹PalV ib. ἀποχρώντων Pet 11 τοῦ] om. Pal ib.
διελθόντως idem. Post διελθόντος ego supplevi verba Θεῶν ἦν ὅς 12
τὸν ἑταῖρον] v ἐτ ex correct. m. pr. Pal 13 μέτεστιν] μὲν ἔστι Pet ib.
περιυβρισμένη] iota subscriptum deest in omnibus ut vid. 14 ἀκηκούα*:
ἀκηκούα B^{ms}. ἀκηκούα DF. ἀνηκόα A^{ms}. In V erasum est, in reliquis
deest. Corrigendum vid. νὴ Δί' ἀνήκουστα ib. καὶ] om. Pal 15 ἔφη]
BDFPalV: ἔφην APetVat 16 τὸν χρησμὸν Pet 17 δήποθεν D ib. ἔτι]
ἔστι id. 18 Πλάτων] cf. p. 579 c

γεωμετρίαν ἔργον ἐστίν, οὐ τοῦτο προστάττειν τὸν θεὸν
 ἀλλὰ γεωμετρῆν διακελεύεσθαι τοῖς Ἑλλησιν· οὕτως
 ἄρα χρησμούς ἀμφιβόλους ἐκφέρων ὁ θεὸς αὖξει καὶ **F**
 συνίστησι διαλεκτικὴν ὡς ἀναγκαίαν τοῖς μέλλουσιν
 5 ὀρθῶς αὐτοῦ συνήσειν. ἐν δὲ διαλεκτικῇ δήπου μεγίστην
 ἔχει δύναμιν ὁ συναπτικός οὗτος σύνδεσμος, ἅτε δὴ τὸ λο-
 γικώτατον σχηματίζων ἀξιώμα· πῶς γὰρ ἂν οὐ τοιοῦτο τὸ
 συνημμένον <εἴη>, εἴ γε τῆς μὲν ὑπάρξεως τῶν πραγμάτων
 ἔχει καὶ τὰ θηρία γινῶσιν, ἀκολούθου δὲ θεωρίαν καὶ
 10 κρίσιν ἀνθρώπων μόνω παραδέδωκεν ἢ φύσις; ὅτι μὲν γὰρ
 “ἡμέρα καὶ φῶς ἔστιν” αἰσθάνονται δήπου καὶ λύκοι καὶ
 κύνες καὶ ὄρνιθες· ὅτι δ’ “εἰ ἡμέρα ἔστι, φῶς ἔστιν” οὐδὲν **387**
 ἄλλο συνήσι πλὴν ἄνθρωπος, ἡγουμένου καὶ λήγοντος
 ἐμφάσεως τε καὶ συναρτήσεως τούτων πρὸς ἄλληλα
 15 καὶ σχέσεως καὶ διαφορᾶς μόνος ἔχων ἔννοιαν, ἐξ ὧν αἱ
 ἀποδείξεις τὴν κυριωτάτην ἀρχὴν λαμβάνουσιν. ἐπεὶ
 τοίνυν φιλοσοφία μὲν ἐστὶ περὶ ἀλήθειαν ἀληθείας δὲ φῶς
 ἀπόδειξις ἀποδείξεως δ’ ἀρχὴ τὸ συνημμένον, εἰκότως ἢ
 20 τοῦτο συνέχουσα καὶ ποιούσα δύναμις ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν
 τῷ μάλιστα τὴν ἀλήθειαν ἡγαπηκότεν θεῶν καθιερώθη· καὶ **B**
 μάντις μὲν ὁ θεὸς μαντικὴ δὲ τέχνη περὶ τὸ μέλλον ἐκ τῶν
 παρόντων ἢ παρωχημένων. οὐδενὸς γὰρ οὐτ’ ἀναίτιος ἢ

1 γεωμετρίας DF¹V¹ ib. ἐστὶν ἔργον Pal ib. τοῦτο] aut addendum
 aut audiendum μόνον monet R. Equidem post insequens ἀλλὰ delevi
 καὶ cum E, cf. p. 579 c 4 ἀναγκαῖα Pet 5 αὐτοῦ] αὐτοῖς F¹. αὐτῶ
 Pal ib. συνήσειν] συνεῖναι PalV³ ib. δήπου] om. B 6 οὗτος ὁ
 συναπτικός Pal 7 σχηματίζων idem ib. ἂν] accessit ex DFV ib.
 τοιοῦτο τὸ] τοιούτω V¹. τοιούτως Pal V³ 8 εἴη* 10 μόνον AE, Pet
 (teste Patone) ib. παραδέδωκεν] DFV: παρέδωκεν ib. μὲν Pal 11
 καὶ] prius om. EVat ib.sq. αἰσθάνονται -- φῶς ἔστιν] om. D propter
 ὁμοιοτέλετον 12 δὲ] om. FV¹. Elisio et hic et alibi mihi debetur ib.
 ἡμέρα ἐστὶ AFPalVatV. ἡμέρα ἐτι Pet, φῶς omissio. ἡμέρα ἐστὶ φῶς
 A ib.sq. οὐδὲν ἄλλο -- λήγοντος] om. Pet 15 μόνος] ABDFPalV:
 μόνον EPetVat ib. αἱ] οἱ Pet. καὶ B. om. ADFV¹ 17 ἐστὶ περὶ
 ἀλήθειαν] D : περὶ ἀλήθειάν (ἀληθείας Pal.) ἐστὶν ib. δὲ φῶς]
 δὲ φῶς ἢ Pal. δ’ ὅρος Paton (δ’ ὅρος?). Quidquid est, minime est
 necessarium 18 δ’ ἀρχὴ] (B) DPalV: ἀρχὴ AFPetVat 21 μὲν] om.
 DEFV¹Vat ib.sq. τέχνη -- ἀναίτιος] om. Pal ib. τῶν] om. Pet 22
 οὐτ’ DE: οὐδ’ ib. ἂν αἴτιος Pet

γένεσις οὐτ' ἄλογος ἢ πρόγνωσις· ἀλλ' ἐπεὶ πάντα τοῖς
γεγονόσι τὰ γιγνόμενα τὰ τε γενησόμενα τοῖς γιγνομένοις
ἔπεται καὶ συνήρηται κατὰ διέξοδον ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος
περαίνουσαν, ὅ τας αἰτίας εἰς ταὐτὸ συνδεῖν τε πρὸς ἄλληλα
καὶ συμπλέκειν φυσικῶς ἐπιστάμενος οἶδε καὶ προλέγειν 5
“τά τ' ἔοντα τὰ τ' ἔσόμενα πρό τ' ἔοντα.”

- καὶ καλῶς Ὅμηρος πρῶτον ἔταξε τὰ παρόντα εἶτα τὸ μέλλον
καὶ τὸ παρωχημένον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὄντος ὁ συλλογισμὸς
C κατὰ τὴν τοῦ συνημμένου δύναμιν, ὡς “εἰ τόδ' ἔστι, τότε
προηγείται” καὶ πάλιν “εἰ τόδ' ἔστι, τότε γενήσεται.” τὸ γὰρ 10
τεχνικὸν καὶ λογικὸν ὥσπερ εἴρηται γινῶσις ἀκολουθίας,
τὴν δὲ πρόσληψιν ἢ αἰσθησις τῷ λόγῳ δίδωσιν. ὅθεν, εἰ καὶ
γλίσχρον εἰπεῖν, οὐκ ἀποστρέψομαι τοῦτον εἶναι τὸν τῆς
ἀληθείας τρίποδα τὸν λόγον, ὅς τὴν τοῦ λήγοντος πρὸς τὸ
προηγούμενον ἀκολουθίαν θέμενος εἶτα προσλαβὼν τὴν 15
ὑπαρξιν ἐπάγει τὸ συμπέρασμα τῆς ἀποδείξεως. τὸν οὖν
D Πύθιον, εἰ δὴ μουσικῇ θ' ἦδεται καὶ κύκνων φωναῖς καὶ
κιθάρας ψόφοις, τί θαυμαστόν ἐστι διαλεκτικῆς φιλίας τοῦτ'
ἀσπάζεσθαι τοῦ λόγου τὸ μέρος καὶ ἀγαπᾶν, ᾧ μάλιστα
καὶ πλείστῳ προσχρωμένους ὄρα τοὺς φιλοσόφους; ὁ δ' 20

3 ἀπαρχῆς Pal. 4 περαίνουσα idem ib. ταὐτὸν Pal ib.
συνδεῖν] AB, D² (supra add. v posterius m. sec.), Pal: συνδεῖ D¹F¹V¹.
συνιδεῖν PetVat ib. τε] τε καὶ Pal 5 συμπλέκειν] συμπλέκειν
τε D² (ειν in ras. fuerat ut vid. συμπλέκεται). συμπλέκεται F¹V¹.
συμπλέκειν F²V³ ib. οἶδε καὶ] οἶδε V¹. εἰ δὲ καὶ F¹. οἶδέ τε καὶ
B. ib. καὶ PalV³, sed ex Pal nihil enotavit Mauius ib. προλέγειν] ita
D², v supra add. m. sec.: προλέγει 6 Hom. A 70 ib. τὰ τ' ἔοντα
BPal: τὰ τε ὄντα ib. ἔσόμενα] AB: ἔσόμενα ib. sq. πρό τ' ἔοντα
-- τὸ μέλλον] om. Pal 10sq. τῶν γὰρ τεχνικῶν καὶ λογικῶν PalV³
11 γινῶσιν EPetVat 13 γλίσχρον W: αἰσχρὸν ib. ἀποστρέψομαι]
BDF: ἀποστρέφομαι V. ἀποστρέφομαι εἰπεῖν Pal. ἀποτρέφομαι
reliqui ib. τοῦτον] ABDEFPalPet ceterique omnes ut vid. ut auctoritate
codicum lectio vulgata τοῦτο (Ald. Bas.) careat 14 ὅς] ABDEFPalPet:
quod igitur in Bas. legitur ὄν alteraque lectio οὐ ex errore ortae videntur
ib. λέγοντος Pal 15 ἡγούμενον BPalV³ 17 δὴ] δ eraso m. sec.
D τ scripsit. τῇ V. δ' ἢ F¹. δὴ F²PalPet omnesque reliqui ut vid.
ib. μουσικῇ τε] καὶ μουσικῇ DV¹. μουσικῇ Pal. μουσικῇ F¹. εἰ διὰ
μουσικὴν γε M. A. Wagner. Malim εἰ δὴ μουσικῇ γ' ἡδόμενος ἦδεται
20 προχρωμένους Pet ib. ὁ δ'] οὐδ' D

Ἡρακλῆς, οὐπω τὸν Προμηθέα λευκῶς οὐδὲ τοῖς περὶ
τὸν Χείρωνα καὶ Ἄτλαντα σοφισταῖς διειλεγμένους ἀλλὰ
νέος ὢν καὶ κομιδῇ Βοιώτιος, ἀναιριῶν τὴν διαλεκτικὴν
καὶ καταγελῶν τοῦ “εἶ” τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον ὑποσπᾶν
5 ἔδοξε βία τὸν τρίποδα καὶ διαμάχεσθαι πρὸς τὸν θεὸν
ὑπὲρ τῆς τέχνης· ἐπεὶ προΐων γε τῷ χρόνῳ καὶ οὗτος ἔοικε **E**
μαντικώτατος ὁμοῦ γενέσθαι καὶ διαλεκτικώτατος.”

7. Πausαμένου δὲ τοῦ Θέωνος, Εὐστροφον Ἀθηναῖον
οἶμαι τὸν εἰπόντα εἶναι πρὸς ἡμᾶς “ὄρᾳς, ὡς ἀμύνει
10 τῇ διαλεκτικῇ Θέων προθύμως, μονονοῦ τὴν λεοντὴν
ἐπενδυσάμενος; οὕτως οὐδ’ ὑμᾶς τοὺς πάντα συλλήβδην
πράγματα καὶ φύσεις καὶ ἀρχὰς θεῶν ὁμοῦ καὶ
ἀνθρωπίνων ἐν ἀριθμῷ τιθεμένους, καὶ πολὺ μάλιστα τῶν
καλῶν καὶ τιμίων τοῦτον ἡγεμόνα ποιουμένους καὶ κύριον,
15 εἰκὸς ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλ’ ἀπάρξασθαι τῷ θεῷ τῆς φίλης **F**
μαθηματικῆς, αὐτὸ μὲν ἐφ’ ἑαυτοῦ μήτε δυνάμει μήτε
μορφῇ <μηδὲν διαφέρειν> μήτε τῷ ῥήματι τὸ **E** τῶν ἄλλων
στοιχείων ἡγουμένους, ὡς δὲ μεγάλου πρὸς τὰ ὅλα καὶ
κυρίου σημεῖον ἀριθμοῦ τετιμῆσθαι τῆς πεμπάδος, ἀφ’ οὗ
20 τὸ ἀριθμεῖν οἱ σοφοὶ πεμπάζειν ὠνόμαζον.” ταῦτα δὲ πρὸς
ἡμᾶς ἔλεγεν οὐ παίζων ὁ Εὐστροφος, ἀλλ’ ἐπεὶ τῆνικαῦτα
προσεκείμην τοῖς μαθήμασιν ἐμπαθῶς, τάχα δ’ ἔμελλον εἰς

1 οὐδὲ] οὐ in ras. m. tertia V 4 καὶ] om. Pet ib. εἶ] ϵ libri ib.
τὸ δεύτερον] δεύτερον Pal. καὶ τὸ δεύτερον E et Emperius: “si
primum, est et secundum” 6 οὗτος] οὕτως AFPetVat 9 εἶναι] ναὶ
Pet 10 μονονοῦ] ADPalPetV: μόνον οὐ F et reliqui 11 οὕτως W:
οὐπω ib. οὐδ’] οὐ δι’ Pet ib. ὑμᾶς R: ἡμᾶς ib. πάντα] πάντας
DF¹V¹ 13 ἀνθρωπίνων] PalV¹: ἀνθών Pet. ἀνθρωπέων reliqui 14
τοῦτον] τούτων AFPetVat 15 εἰκὸς Exemplum Turnebi: εἰδῶς
16 μαθηματικῆς] μαθητικῆς F¹, supra add. βουλομένους F² ib.
αὐτὸ] DF¹V¹: βουλομένους (βουλομένοις Pal) αὐτὸ ABEPetPalV³.
βουλομένης αὐτὸ Paton, ubi βουλομένης primo cum participio deinde
cum infinitivo coniungitur ib. ἐφ’] ἀφ’ PalV³ 17 ΜΗδὲν διαφέρειν
ΜΗτε scripsi: μήτε ib. τὸ **E**] DFPetV: τῷ ϵ 18 ἡγουμένους*:
ἡγούμενος DF¹V¹. διαφέρειν ἡγουμένους F²PalPetV³ reliqui ib.
καὶ] accessit ex PalV³ 19 τετιμῆσθαι] BDF¹V¹: τετιμείσθαι Pet.
προτετιμῆσθαι reliqui ib. πεμπάδος] F¹V: πεντάδος E. πεμπτάδος
reliqui. In D fuerit πεμπάδος aut πεμπτάδος, sed m. altera rasura
effecit πεμπάδος 20 πεμπάζειν] D¹FPalPetV reliqui: πεντάζειν D²E
ib. πεντάζειν οἱ σοφοὶ E 22 δ’ ἔμελλον R: δὲ μέλλων

πάντα τιμήσειν τὸ “μηδὲν ἄγαν” ἐν Ἀκαδημείᾳ γενόμενος.

8. Εἶπον οὖν κάλλιστα τὸν Εὐστροφον τῷ ἀριθμῷ λύειν τὴν ἀπορίαν. “ἐπεὶ γάρ” ἔφην “εἰς τὸ ἄρτιον νενεμημένον παντὸς ἀριθμοῦ καὶ τὸ περιττὸν ἢ μὲν μονὰς ἀμφοτέρων ἐπίκοινός ἐστι τῇ δυνάμει (διὸ καὶ προστιθεμένη τὸν μὲν περιττὸν ἀριθμὸν ἄρτιον ποιεῖ τὸν δ’ ἄρτιον περιττόν) ἀρχὴν δὲ τοῦ μὲν ἀρτίου τὰ δύο τοῦ δὲ περιττοῦ τὰ τρία ποιοῦνται, τὰ δὲ πέντε γεννᾶται τούτων πρὸς ἀλλήλους μιγνυμένων· εἰκότως ἔσχηκε τιμὴν πρῶτος ἐκ πρώτων ἀποτελούμενος καὶ γάμος ἐπωνόμασται τῇ τοῦ ἀρτίου πρὸς τὸ θῆλυ περιττοῦ δ’ αὖ πρὸς τὸ ἄρρεν ὁμοιότητι ταῖς γὰρ εἰς ἴσα τομαῖς τῶν ἀριθμῶν, ὁ μὲν ἄρτιος πάντη διωσάμενος ὑπολείπει τινὰ δεκτικὴν ἀρχὴν οἷον ἐν ἑαυτῷ καὶ χώραν, ἐν δὲ τῷ περιττῷ ταυτὸ παθόντι μέσον ἀεὶ περιέσσι τῆς νεμήσεως γόνιμον· ἢ καὶ γονιμώτερός ἐστι τοῦ ἑτέρου, καὶ μιγνύμενος ἀεὶ κρατεῖ κρατεῖται δ’ οὐδέποτε· γίγνεται γὰρ ἐξ ἀμφοῖν κατ’ οὐδεμίαν μίξιν ἄρτιος ἀλλὰ κατὰ πάσας περιττός. ἔτι δὲ μᾶλλον αὐτὸς ἐπιβάλλων αὐτῷ καὶ συντιθέμενος δείκνυσι τὴν διαφορὰν ἐκάτερος· ἄρτιος μὲν γὰρ οὐδεὶς ἀρτίῳ συνελθὼν περισσὸν παρέσχεν οὐδ’ ἐξέβη τὸ οἰκεῖον ὑπ’ ἀσθενείας ἄγονος ὧν ἑτέρου καὶ ἀτελής, περισσοὶ δὲ μιγνύμενοι περισσοῖς ἀρτίους πολλοὺς διὰ τὸ πάντη γόνιμον ἀποτελοῦσι. τὰς δ’ ἄλλας

1*: ἀκαδημία 3 νενεμημένου] μεμνημένου D 4 περιττὸν] om. DF¹V¹, unde ἀριθμὸν a Plutarcho alienum putat Paton. In F m. altera supra scr. περιττὸν 6 ποιεῖν Pet 8 ποιοῦνται] ADEFPetVat, fort. V¹: ποιεῖ BPalV³. Sed in DF ι posterius α litterae continuatio potius esse vid. 10 ἐπωνόμασται] BDV: ἀπώνόμασται sic F. ἀπώνόμασται AVat, Pet (teste Patone) 11 δὲ] τε PalV³. Fort. τοῦ περιττοῦ δ’ αὖ 12 τομαῖς] τιμαῖς Pal 13 ἀρχὴν] ῥαγὴν Paton. Sed dici debuit οἷον ῥαγὴν quidem. Malim διοχὴν οἷον ὁδὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ χώραν. cf. p. 429 d. 1027 e 14 ταυτὸ*: τὸ αὐτὸ ib. ἀεὶ] in F ἀεὶ exhibet m. altera, αὐτὸ m. pr. Unde conicio ἀεὶ τι 15 περιέσση F¹ ib. γόνιμον] μόριον Emperius ib. ἢ] ἢ DF¹. ἢ Pet ib. καὶ] DPalV: om. AFPetVat 17 κατ’ οὐδεμίαν] κατὰ τοῦδε μίαν DF. κα 2 litt. τ (hoc add. m. tertia) οὐδεμίαν V 18 πᾶσαν Pal ib. ἔτι] BDFPalV: ἐστι AEVat, Pet (teste Patone) ib. αὐτὸς] om. Pal 19 αὐτῷ BV³: ἑαυτῷ Pal. αὐτῷ reliqui 20 ἀρτίῳ συνελθὼν οὐδεὶς Pal 21 ἀπόγονος libri: corr. X 22 καὶ] om. F¹

οὐκ ἄν τις ἐν καιρῷ νῦν ἐπεξίῳι δυνάμεις καὶ διαφορὰς τῶν ἀριθμῶν. ὡς οὖν ἄρρενός τε τοῦ πρώτου καὶ θήλεος ὀμίλια τὰ πέντε γιγνώμενα γάμον οἱ Πυθαγόρειοι προσεῖπον. ἔστι δ' ἡ καὶ φύσις λέλεκται τῷ περὶ αὐτὸν πολλαπλασιασμῷ
 5 πάλιν εἰς ἑαυτὸν περαίνων. ὡς γὰρ ἡ φύσις λαβοῦσα πυρὸν ἐν σπέρματι καὶ χεαμένη πολλὰ μὲν ἐν μέσῳ φύει σχήματα καὶ εἶδη, δι' ὧν ἐπὶ τέλος ἐξάγει τοῦργον, ἐπὶ πᾶσι δὲ πυρὸν ἀνέδειξεν ἀποδοῦσα τὴν ἀρχὴν ἐν τῷ τέλει τοῦ παντός· οὕτω τῶν λοιπῶν ἀριθμῶν, ὅταν
 10 αὐτοὺς πολλαπλασιάσωσιν, εἰς ἑτέρους τελευτώντων τῇ αὐξήσει, μόνος ὁ τῶν πέντε καὶ ἕξ γενόμενοι τοσαυτάκις αὐτοὺς ἀναφέρουσι καὶ ἀνασῶζουσιν. ἐξάκις γὰρ τὰ ἕξ τριακονταεξὶ καὶ πεντάκις τὰ πέντε εἰκοσιπέντε γίνεται. καὶ πάλιν ὁ μὲν τῶν ἕξ ἅπαξ τοῦτο ποιεῖ καὶ μοναχῶς
 15 αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ τετραγώνος γιγνώμενος· τῇ δὲ πεμπάδι καὶ τοῦτο μὲν συμβέβηκε κατὰ πολλαπλασιασμόν, ἰδίως δὲ τὸ κατὰ σύνθεσιν ἢ ἑαυτὴν ἢ τὴν δεκάδα ποιεῖν παρὰ μέρος ἐπιβάλλουσιν αὐτῇ, καὶ τοῦτο γίνεσθαι μέχρι παντός,

1 νῦν] om. F 2 τε τοῦ] BPalV³: τὸ τοῦ DF. τοῦ reliqui ib. ὀμίλια W: ὁ μὴ διὰ D et ut vid. V¹. ὁ μὴ διὰ F¹. ὀμοιότητι reliqui 3 τὰ] om. F¹ 4 ἡ] ἡ DF¹V¹ ib. αὐτὸν] V³ (teste Patone): αὐτὸν ib. πολλαπλασιασμῷ] PalV³: πολυπλασιασμῷ 5 καὶ πάλιν D 6 ἐκ σπέρματος Pal ib. χεαμένη] χθαμένη FPetVat atque ut vid. V¹, nam ε prius in ras. scr. m. tertia. χ 2 litt. ἀμένη E 7 φύει] φύσει DV¹ ib. τέλος] τέλει F¹ ib.*: τὸ ἔργον 9 οὕτως DFPetV 10 αὐτοὺς] V³: αὐτοὺς etiam B 11 PalV³: γενόμενος 12 τὰ ἕξ] iidem: τὸ ἕξ 13 τριακονταεξὶ] λξ Pal ib. sq. τριακονταεξὶ - τῶν ἕξ] om. EVat propter ὀμοιοτέλεuton. Exhibit Pet in margine m. pr. ib. εἰκοσιπέντε] κξ Pal 14 μοναχῶς Pet 15 ἀφ'] ἐφ)DV¹ ib. γενόμενος Pet ib. πεμπάδι*: πεντάδη Pet. πεντάδι ceteri 16 κατὰ] καὶ κατὰ Pet ib. πολλαπλασιασμόν BPalV³: πολειπλασιασμόν Pet. πολυπλασιασμόν reliqui 17 ἢ ἑαυτὴν Stegmannus: ἑαυτὴν PalV³. καθ' ἑαυτὴν DFPetV¹ reliqui ib. ἡ] DF¹PalPetV: ἡ ib. τὴν* ib. ποιεῖν] APalV³: ποιεῖ. Quae coniecit Paton ἰδίως δὲ τε κατὰ σύνθεσιν δεκάδι μὲν αὐτὴν τῇ δὲ δεκάδα ποιεῖν παρὰ μέρος ἐπιβαλλούσαις αὐτῇ difficilia sunt ad intellegendum, Δηλίου δεόμενα κολυμβητοῦ 18 ἐπιβαλλούση ἑαυτὴν scripsi cum Madvigio, nam ante spiritum asperum tolerabilis est hiatus: ἐπιβαλλούσης (ἐπιβαλούσης Pet) ἑαυτῇ (αὐτῇ Pal Pet). In D post h=una littera erasa. ἐπιβάλλουσιν αὐτῇ corr. Emperius

ἀπομιμουμένου τοῦ ἀριθμοῦ τὴν τὰ ὅλα διακοσμοῦσαν ἀρχήν. ὡς γὰρ ἐκείνην φυλάττουσαν ἐκ μὲν ἑαυτῆς τὸν κόσμον ἐκ δὲ τοῦ κόσμου πάλιν αὖ ἑαυτὴν ἀποτελεῖν “πυρὸς τ’ ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα” φησὶν ὁ Ἡράκλειτος “καὶ πῦρ ἀπάντων, ὅκωσπερ χρυσοῦ χρήματα καὶ χρημάτων χρυσός.” οὕτως ἢ τῆς πεμπάδος πρὸς ἑαυτὴν σύνοδος οὐδὲν οὔτ’ ἀτελὲς οὔτ’ ἀλλότριον γεννᾶν πέφυκεν ἀλλ’ ὠρισμένας ἔχει μεταβολάς· ἢ γὰρ αὐτὴν ἢ τὴν δεκάδα γεννᾶ, τουτέστιν ἢ τὸ οἰκειὸν ἢ τὸ τέλειον.”

9. “ Ἐὰν οὖν ἔρηται τις τί ταῦτα πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, φήσομεν οὐχὶ μόνον ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον, ᾧ τῶν Δελφῶν οὐδὲν ἦττον ἢ τῶ Ἀπόλλωνι μέτεστιν. ἀκούομεν οὖν τῶν θεολόγων τὰ μὲν ἐν ποιήμασι τὰ δ’ ἄνευ μέτρου λεγόντων καὶ ὑμνούντων, ὡς ἄφθαρτος ὁ θεὸς καὶ αἰδῖος πεφυκώς, ὑπὸ δὴ τινος εἰμαρμένης γνώμης καὶ λόγου μεταβολαῖς ἑαυτοῦ χρώμενος, ἄλλοτε μὲν εἰς πῦρ ἀνήψε τῆ φύσει πάνθ’ ὁμοιώσας πᾶσιν, ἄλλοτε δὲ παντοδαπὸς ἐν τε μορφαῖς καὶ ἐν πάθεσι καὶ δυνάμεσι διαφόροις γιγνόμενος,

2 φυλάττουσαν] διαλλάττουσαν M. πλάττουσαν Bernaysius. ἐναλλάττουσαν Madvigius. Ante φυλάττουσαν lacunam indicavit R et signavit Paton supplens ὡς γὰρ ἐκείνην <φαμὲν τελείαν ἑαυτὴν καὶ αὐτάριχη> φυλάττουσαν. Sed nihil opus. Satis est pro φυλάττουσαν scribere φασὶ διαλλάττουσαν ib. μὲν] μένον D 3 αὖ] APet: ἀφ’ Vat. ἐφ’ DEF, fort V¹; om. BPalV³, del. Stegmannus 4 τ’] accessit ex BPalV³. Malim δ’ ib. ἀνταμοιβὴ τὰ scripsi: ἀνταμοίβηται aut ἀνταμοίβητα D, nam ι posterius continuatio α litterae esse potest. ἀνταμοίβηται FV¹. ἀνταμοίβεται ceteri. Locos Heracliteos vid. apud Bywater. p. 10 fr. XXII. Ex omnibus autem locis apparet Heraclitum dixisse πυρὸς ἀμοιβὴ τὰ πάντα. Unde coniectura ἀνταμοιβὴ τὰ πάντα apud Plut. certa esse vid. Vox autem ἀνταμοίβητα, quam Paton ut “ipsius Heracliti” scripturam recepit, graeca esse non potest. Verbum ἀνταμοίβειν inauditum est et esset sane superfluum ib. ὁ] om. Pal 5 ὅκωσπερ*: ἐκ ὥσπερ D. ἐκ’ ὥσπερ F¹V¹. ὥσπερ reliqui 6 πεμπάδος*: πεντάδος ib. αὐτὴν V³: αὐτὴν 12 Δελφῶν] ἀδελφῶν F¹ ib. μέτεστιν] πέφυκεν D 13. οὖν] malim γοῦν aut δ’ οὖν 16 εἰς*: εἰς quod om. Pal. Opponitur quod paulo post legitur παντοδαπός. cf. p. 16, 2: Ἀπόλλωνά τε τῆ μονώσει - καλοῦσι ib. πῦρ] om. Pal ib. sq. τῆ φύσει] τὴν φύσιν R male

ώς γίνεταί νῦν, κόσμος ὀνομάζεται δὲ τῷ γνωριμωτάτῳ

1 ὡς γίνεταί νῦν] γίνεταί μὲν R. γίνεταί ὡς νῦν W ib. κόσμος] ἐκόσμησεν Paton: “sc. τὴν φύσιν quod idem valet atque ἑαυτόν”. Sed neque τὴν φύσιν audiri potest neque ἑαυτόν; neque his positis quid sit ἐκόσμησε τὴν φύσιν facile intellegitur. Mitto quod τὸ γνωριμωτάτον τῶν ὀνομάτων si θεὸς est, adversantur insequentia (κρυπτόμενοι δὲ τοὺς πολλοὺς κτλ.); sed non est, nemo enim in enuntiato: ὁ θεὸς - ὀνομάζεται τῷ γνωριμωτάτῳ τῶν ὀνομάτων facile sibi persuadebit τὸ γνωρ. τῶν ὀνομάτων esse θεός. Neque eius opinionem confirmant insequentis cap. 10 verba: δῆλον δ’ ὅτι συνοικειοῦσιν κτλ. (p. 389c) quae tamen delevit nulla ratione interiore addita. Neque apparet cur deus κόσμος appellari non potuerit. Contra et h. l. Apollo ut διακοσμῶν intellegitur (cf. p. 120, 5 διακοσμήσεως) et paulo post s. fin. cap. verbis ὅπερ τρία πρὸς ἓν, τοῦτο τὴν διακόσμησιν οἰόμενος - εἶναι huc respicitur. Vox autem κόσμος h. l. idem valere atque κοσμητής, κοσμητῶρ videtur vel ex eo quod κόσμος ut διακοσμῶν magistratus Cretensibus erat, unde κοσμεῖν “eo magistratu fungί”. cf. Aristot. p. 1272, 4: οἱ μὲν γὰρ ἔφοροι τὴν αὐτὴν ἔχουσι δύναμιν τοῖς ἐν τῇ Κρήτῃ καλουμένοις κόσμοις, πλὴν οἱ μὲν ἔφοροι πέντε τὸν ἀριθμὸν οἱ δὲ κόσμοι δέκα εἰσὶν et paulo post (lin. 33): ἐνταῦθα δ’ οὐκ ἐξ ἀπάντων αἰροῦνται τοὺς κόσμους ἀλλ’ ἕκ τινῶν γενῶν, καὶ τοὺς γέροντας ἐκ τῶν κεκοσμηκότων (= γεγενημένων κόσμων). Consimiliter κοσμηταί erant Atheniensibus magistratus τῆς τῶν ἐφήβων εὐταξίας προνοοῦντες cf. κοσμητῶρ, κοσμητεύω, κοσμίοντες. vid. Thesaurus s. v. Sophocl. Aiac. 1103 οὐδ’ ἔσθ’ ὅπου σοὶ τόνδε κοσμησαὶ πλέον ἀρχῆς ἕκειτο θεσμός. Antig. 677 οὕτως ἀμυντέ’ ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις (= τοῖς ὑπὸ τῶν κόσμων παραγγελομένοις). Quibus expositis non apparet cur deus κόσμος ut διακοσμῶν appellari non potuerit. Sed ex parte altera Stoicis deum esse κόσμον res nota est, cf. Stob. Eclog. I 21, 5 (p. 446): Λέγεται δ’ ἑτέρως κόσμος ὁ θεός, καθ’ ὃν ἡ διακόσμησις γίνεται καὶ τελειοῦται, ubi ἑτέρως corr. Krische (Theol. Lehre p. 424) pro ἕτερος coll. Pseudo-Aristot. p. 391, 10²: λέγεται δὲ καὶ ἑτέρως κόσμος ἢ τῶν ὅλων τάξις τε καὶ διακόσμησις ὑπὸ θεῶν τε καὶ διὰ θεῶν φυλαττομένη. Ex multis locis unum laudandum puto, Diog. La. VII, 137: Λέγουσι δὲ κόσμον τριχῶς· αὐτόν τε τὸν θεὸν τὸν ἐκ τῆς ἀπάσης οὐσίας ἰδίως ποιόν, ὃς δὴ ἀφθαρτός ἐστι καὶ ἀγέννητος δημιουργός ὢν τῆς διακοσμήσεως, κατὰ χρόνων τινὰς περιόδους ἀναλίσκων εἰς ἑαυτόν τὴν ἅπασαν οὐσίαν καὶ πάλιν ἐξ ἑαυτοῦ γεννῶν καὶ αὐτὴν δὲ τὴν διακόσμησιν τῶν ἀστέρων κόσμον εἶναι λέγουσι καὶ τρίτον τὸ συνεσθηκός ἐξ ἀμφοῖν. καὶ ἐστὶ κόσμος ἢ ὁ ἰδίως ποῖός τῆς τῶν ὅλων οὐσίας, ἢ - - σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις φύσεων, ἢ σύστημα ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν ἔνεκα τούτων γεγονότων. Alios locos vid. apud Krische l. l. praecipueque apud Zellerum Die Philos. d. Griechen III³ 1 p. 147 sq.

- τῶν ὀνομάτων. κρυπτόμενοι δὲ τοὺς πολλοὺς οἱ σοφώτεροι
 τὴν μὲν εἰς πῦρ μεταβολὴν Απόλλωνά τε τῆ μονώσει Φοῖβόν
389 τε τῷ καθαρῷ καὶ ἀμιάντῳ καλοῦσι. τῆς δ' εἰς πνεύματα
 καὶ ὕδωρ καὶ γῆν καὶ ἄστρα καὶ φυτῶν ζώων τε γενέσεις
 τροπῆς αὐτοῦ καὶ διακοσμήσεως τὸ μὲν πάθημα καὶ τὴν 5
 μεταβολὴν διασπασμόν τινα καὶ διαμελισμόν αἰνίττονται·
 Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκτέλιον καὶ Ἴσοδαίτην
 αὐτὸν ὀνομάζουσι, καὶ φθοράς τινας καὶ ἀφανισμοὺς οἱ
 τὰς ἀναβιώσεις καὶ παλιγγενεσίας, οἰκεῖα ταῖς εἰρημέναις
 μεταβολαῖς αἰνίγματα καὶ μυθεύματα περαίνουσι· καὶ 10
 ἄδουσι τῷ μὲν διθυραμβικὰ μέλη παθῶν μεστὰ καὶ
 μεταβολῆς πλάνην τινὰ καὶ διαφόρησιν ἐχούσης·
- B** “μιξοβόαν” γὰρ Αἰσχύλος φησί “πρέπει
 διθύραμβον ὁμαρτεῖν
 σύγκωμον Διονύσῳ.” 15
- τῷ δὲ παιᾶνα, τινὰ τεταγμένην καὶ σῶφρονα μοῦσαν.
 ἀγήρων τε τοῦτον αἰεὶ καὶ νέον ἐκείνον δὲ πολυειδῆ καὶ
 πολύμορφον ἐν γραφαῖς καὶ πλάσμασι δημιουργοῦσι· καὶ
 ὅλως τῷ μὲν ὁμοιότητα καὶ τάξιν καὶ σπουδῆν ἄκρατον, τῷ
 δὲ μεμιγμένην τινὰ παιδιᾶ καὶ ὕβρει καὶ σπουδῆ καὶ μανία 20
 προσφέροντες ἀνωμαλίαν,

---

1 δὲ] del. Emperius scr. vid. δὴ aut quidem per anaphoram: κόσμος
 ὀνομάζεται μὲν ὀνομάζεται δὲ τῷ γν. τῶν ὄν. **3** πνεύματα]
 πνευμά τε M, quam coniecturam falsam esse ostendit etiam τε
 καὶ **8** ἀφανισμοὺς] ἐμφανισμοὺς Herwerdenus. ἀναφανισμοὺς
 Madvigius. sed cf. p. 371 b ib. οἱ τὰς] AD: οἱ τας V¹. οἱ τὰς
 BEFPalPetVatV³. εἶτα δ' Stegmannus. Sed scrib. vid. ὄντας cum
 Madvigio ib. ἀναβιώσεις Amyotus: ἀποβιώσεις cf. p. 364 f **13**
 Αἰσχύλος] v. Nauck. p. 106 fr. 355 IV **15** σύγκωμον Tyrwhittius.
 σύγκωνον PetVat. σύγγονον E. σύγκοινων ceteri **16** τινὰ] accessit
 ex Pal. τεταγμένην τινα (l. τινὰ) scr. Paton sed non opus, cf. ex. c.
 p. 1005 b: ἀλλ' ἢ μὲν λίθος τινὰς ἀπορροὰς ἐξίτησιν ἐμβριθεῖς. Vit.
 Anton. c. 26: εὐθύς οὖν τινα βουλόμενος εὐκολίαν ἐπιδείκνυσθαι
 ib. τεταγμένον **E 17** ἀγήρων*: ἀγήρω libri, nisi quod in D post ω
 una littera erasa **20** παιδιᾶ καὶ ὕβρει καὶ σπουδῆ καὶ μανία PalV³:
 παιδιᾶν καὶ ὕβριν καὶ σπουδῆν καὶ μανίαν **21** προσφέροντες*:
 προσφέροντες

“εὖιον ὀρσιγύναικα
 μαινομέναις Διόνυσον
 ἀνθέοντα τιμαῖς”

ἀνακαλοῦσιν, οὐ φαύλως ἑκατέρας μεταβολῆς τὸ οἰκεῖον
 5 λαμβάνοντες. ἐπεὶ δ’ οὐκ ἴσος ὁ τῶν περιόδων ἐν ταῖς
 μεταβολαῖς χρόνος, ἀλλὰ μείζων ὁ τῆς ἐτέρας ἦν “κόρον” C
 καλοῦσιν, ὁ δὲ τῆς “χρησιμοσύνης” ἐλάττων, τὸ κατὰ λόγον
 τηροῦντες ἐνταῦθα τὸν μὲν ἄλλον ἐνιαυτὸν παιᾶνι χρῶνται
 περὶ τὰς θυσίας, ἀρχομένου δὲ χειμῶνος ἐπεγείραντες τὸν
 10 διθύραμβον τὸν δὲ παιᾶνα καταπαύσαντες, τρεῖς μῆνας
 ἀντ’ ἐκείνου τοῦτον κατακαλοῦνται τὸν θεόν· ὅπερ τρία
 πρὸς ἐν οὐσία, τοῦτο τὴν διακόσμησιν οἰόμενοι χρόνῳ πρὸς
 τὴν ἐκπύρωσιν εἶναι.”

10. “Ἄλλα ταῦτα μὲν ἱκανοῦ καιροῦ μᾶλλον ἀπομε-
 μήκνυται· δῆλον δ’ οὖν ὅτι συνοικειοῦσιν αὐτὸν οἱ τὴν

---

1 εὖιον ὀρσιγύναικα R: εὐιονόρει γυναῖκα DF. εὖιον ὀρειγύναικα
 (ὀρειγυναῖκα Paton) reliqui. cf. Bergk. 3 p. 730 fr. 131 2 μαινομέναις]
 μεμομέναις D. μανομέναις F. μενομένας E 3 ἀνθέοντα] cf.
 p. 607 c. 671 c. Ceteroquin fragm. distinguendum vid. hunc in modum:
 εὖιον ὀρσιγύναικα | μαινομέναις Διόνυσον | ἀνθέοντα τιμαῖς 4
 ἀνακαλοῦσιν] cf. p. 364 f. 671 e 6sq. κόρον - χρησιμοσύνης] cf. Zeller.
 Die Phil. d. Gr. I p. 641. Bywater. p. 11 fr. XXIV. Deinde cf. Psyche v.
 Erwin Rohde. p. 341, 3 7 κατὰ λόγον] κατὰ λυόν DV¹. καταλύον
 F¹ 10 κατακαλοῦνται] ἀνακαλοῦνται BPalV³ 11 τρία πρὸς ἐν]
 ἐν πρὸς τρία Zeller. Malim τρία πρὸς ἐννέα, nam τρία primum locum
 obtineat necesse est propter proxime praegressum τρεῖς ib. οὐσία Paton:
 οὔσα DF, eius loco lac. 3-4 litt. in V. Sed fort. in οὔσα abierit vocis ἐν—
 νέα altera pars νεΑ (= ὝCA) ib. οἰόμενοι] οἰομένω DV¹. οἰομένω F
 15-p. 122.2 δῆλον δ’ οὖν ὅτι συνοικειοῦσιν - ὡς τὸν κόσμον] seclisit
 Paton perperam; his enim verbis non solum summa et conclusio continetur
 sermonis praegressi, quem ut demonstraret numerum quinarium necessitate
 magna Apollinem attingere intulit, sed etiam insequentis orationis initium
 efficitur. Qualis sit haec necessitas verba illustrant, quae Paton quippe quae
 suam coniecturam ἐκόσμησεν pro κόσμος refellerent delevit 15 δῆλον
 δ’ οὖν*: δῆλον ib. ὅτι*: ὁ D. ὁ FV¹. δὲ ὅτι ceteri ib. συνοικειοῦσιν]
 ABDFPalV. συνοικεῖσιν Pet. De ceteris nihil affirmare possum ib.
 αὐτὸν οἱ (οἱ Pal)] αὐτῷ M recte ad sententiam. αὐτῷ ἐνιοι Paton, quae
 hiatus laborant. Conicio Ἀπόλλωνι

- πεμπάδα, νῦν μὲν αὐτὴν ἑαυτὴν ὡς τὸ πῦρ αὐθις δὲ τὴν
D δεκάδα ποιῶσαν ἐξ ἑαυτῆς ὡς τὸν κόσμον. τῆς δὲ δὴ
 μάλιστα κεχαρισμένης τῷ θεῷ μουσικῆς οὐκ οἰόμεθα
 τούτῳ τῷ ἀριθμῷ μετεῖναι· τὸ γὰρ πλείστον ὡς ἔνι εἰπεῖν
 ἔργον ἀρμονικῆς περὶ τὰς συμφωνίας ἐστίν. αὐταὶ δ' ὅτι 5
 πέντε καὶ οὐ πλείους, ὁ λόγος ἐξελέγχει τὸν ἐν χορδαῖς καὶ
 τρυπήμασι ταῦτα θηρᾶν ἀλόγως τῇ αἰσθήσει βουλόμενον.
 πᾶσαι γὰρ ἐν λόγοις τὴν γένεσιν ἀριθμῶν λαμβάνουσι· καὶ
 λόγος ἐστὶ τῆς μὲν διὰ τεσσάρων ἐπίτριτος, τῆς δὲ διὰ πένθ'
 ἡμιόλιος, διπλάσιος δὲ τῆς διὰ πασῶν, τῆς δὲ διὰ πασῶν καὶ 10
 διὰ πέντε τριπλάσιος, τῆς δὲ δις διὰ πασῶν τετραπλάσιος.
E ἦν δὲ ταύταις ἐπεισάγουσιν οἱ ἀρμονικοὶ διὰ πασῶν
 καὶ διὰ τεσσάρων ὀνομάζοντες, ἔξω μέτρου βαίνουσαν,
 οὐκ ἄξιόν ἐστι δέχεσθαι, τῆς ἀκοῆς τῷ ἀλόγῳ παρὰ τὸν
 λόγον ὥσπερ νόμον χαριζομένους. ἵνα τοίνυν ἀφῶ πέντε 15
 τετραχόρδων θέσεις, καὶ πέντε τοὺς πρώτους, εἴτε τόνους ἢ

1 *: πεντάδα ib. αὐτὴν] PalV³: αὐτῆ Pet. αὐτῆ ceteri 2
 κόσμον] DF¹V¹. add. λέγοντες F² supra, V³mg, FPalPet reliqui 4
 ἐνι] ἐνι Camerarius. cf. p. 537 c: δι' ἑνός (sc. ἔπους) ἔφρασεν et
 meam adnotationem. ἔπος idem. del. Stegmannus 6 cf. Plat. Rep. p.
 531 b ib. τὸν - βουλόμενον] τῶν - βουλομένων BPalV³ 8 ἀριθμῶν]
 BD: ἀριθμῶι F. ἀριθμῷ PalPetVat reliqui 9 τεσσάρων] BDV:
 τετάρων 10 δὲ τῆς] διὰ τῆς DF¹V¹. 11 τῆς δὲ δις] τὴν δις DF¹V¹
 ib. τετραπλάσιος] hoc om. D, in textu add. F², in mg. scripsit V³.
 Reliqui exhibent quae dedi verba τῆς δὲ δις διὰ πασῶν τετραπλάσιος,
 quae ut interpolata del. Paton, oblitus h. l. de numero quinario agi, qui
 non exit his verbis deletis; quae si etiam deessent, supplenda erant. Sed
 ut nullus scrupulus relinquatur, monendum est in vetustioribus codicibus
 fuisse videri haec: τριπλάσιος, καὶ τετραπλάσιος τῆς δις διὰ πασῶν.
 ἦν δὲ ταύταις cett. ex quibus postquam verba καὶ τετραπλάσιος
 interciddissent, reliqua cum insequentibus coniuncta in τὴν διὰ πασῶν
 abierint. Ceterum cf. p. 1018 e, ubi eadem rationes enumerantur. Locus
 est hic: ὅτι δ' οὗτοι καὶ τοὺς τῶν συμφωνιῶν λόγους περιέχουσι
 ῥάδιον καταμαθεῖν. καὶ γὰρ διπλάσιος λόγος ἐστὶν ὁ τῶν δύο πρὸς
 τὸ ἐν ἐν ᾧ τὸ διὰ πασῶν, καὶ ἡμιόλιος ὁ πρὸς τὰ δύο τῶν τριῶν ἐν
 ᾧ τὸ διὰ πέντε, καὶ ἐπίτριτος ὁ πρὸς τὰ τρία τῶν τεσσάρων ἐν
 ᾧ τὸ διὰ τεσσάρων, καὶ τριπλάσιος ὁ πρὸς τὰ τρία τῶν ἐννέα ἐν
 ᾧ τὸ διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε, καὶ τετραπλάσιος ὁ πρὸς τὰ δύο
 τῶν ὀκτῶ ἐν ᾧ τὸ δις διὰ πασῶν 13 ἔξω] ἔξ οὗ DF¹ 15 νόμον]
 νόμῳ E. νόμου Pet ib. χαριζομένης PalV³ ib. τετραχόρδων]
 τετραχόνδρων AFPetVat 16 ἢ] εἴτε BPal

τρόπους εἶθ' ἄρμονίας χρῆ καλεῖν, ὧν ἐπιτάσει καὶ ὑφέσει
 τρεπομένων κατὰ τὸ μαῖλλον καὶ ἦττον αἰ λοιπαὶ βαρύτητές
 εἰσι καὶ ὀξύτητες· ἄρ' οὐχὶ πολλῶν, μαῖλλον δ' ἀπειρῶν
 διαστημάτων ὄντων, τὰ μελωδούμενα μόνα πέντ' ἐστί,
 5 δῖεις καὶ ἡμιτόνιον καὶ τόνος καὶ τριημιτόνιον καὶ δίτονον, F
 ἄλλο δ' οὐδὲν οὔτε μικρότερον οὔτε μεῖζον ἐν φωναῖς χω-
 ρίον ὀξύτητι καὶ βαρύτητι περατούμενον μελωδητόν ἐστι·”

11. “Πολλὰ δ' ἄλλα τοιαῦτ'” ἔφην ἐγὼ “παρελθὼν τὸν
 Πλάτωνα προσάξομαι λέγοντα κόσμον ἕνα, ὡς εἶπερ εἰσὶ
 10 παρὰ τοῦτον ἕτεροι καὶ μὴ μόνος οὗτος εἷς, πέντε τοὺς
 πάντας ὄντας καὶ μὴ πλείονας· οὐ μὴν ἀλλὰ κἄν εἷς οὗτος
 ἦ μονογενής, ὡς οἶεται καὶ Ἀριστοτέλης, τρόπον τινὰ καὶ
 τοῦτον ἐκ πέντε συγκείμενον κόσμων καὶ συνηρμοσμένον·
 ὧν ὁ μὲν ἐστὶ γῆς ὁ δ' ὕδατος, τρίτος δὲ καὶ τέταρτος ἀέρος 390
 15 καὶ πυρός· τὸν δὲ πέμπτον οὐρανὸν οἱ δὲ φῶς οἱ δ' αἰθέρα
 καλοῦσιν, οἱ δ' αὐτὸ τοῦτο πέμπτην οὐσίαν, ἣ τὸ κύκλω
 περιφέρεσθαι μόνη τῶν σωμάτων κατὰ φύσιν ἔστιν, οὐκ
 ἐξ ἀνάγκης οὐτ' ἄλλως συμβεβηκός. διὸ δὴ καὶ τὰ πέντε
 καὶ κάλλιστα καὶ τελεώτατα σχήματα τῶν ἐν τῇ φύσει
 20 κατανοήσας, πυραμίδα καὶ κύβον καὶ ὀκτάεδρον καὶ
 εἰκοσάεδρον καὶ δωδεκάεδρον, ἕκαστον οἰκειῶς ἐκάστω

1 ὧν W: ὡς 4 μόνα πέντε] D: πέντε μόνα ib. ἐστί] BDPalV: εἰσὶ
 6 φωναῖς] ABPalPetV³: φωνῆς DEFV¹. φωνῆ Vat (teste Patone) 8
 παρελθὼν] BDPal(V): προελθὼν AEFPetVat 9 Πλάτωνα] Tim. p. 31
 a. 55 c. d ib. κόσμον ἕνα] κόσμον DF¹V¹. περὶ κόσμων Paton. Malim
 ἢ ἕνα κόσμον ἢ εἶπερ cett. cf. p. 430 b: εἶτα τὴν περὶ τοῦ πλήθους
 τῶν κόσμων ὑποθεῖς ἀπορίαν, πότερον ἕνα ἢ πέντε αὐτοὺς ἀληθεῖα
 πεφυκότης λέγειν προσήκει, δηλός ἐστιν ἐντεῦθεν οἰόμενος
 ὠρμησθαι τὴν ὑπόνοιαν 10 τοῦτον] τούτων F¹ 11 εἰς libri: corr. W
 12 Ἀριστοτέλης] de Caelo I 8. 9 (p. 276 sq.) 13 κόσμων] BDPalV:
 κόσμον EFPet reliqui ib. συνηρμοσμένον] DF¹V¹: συνηρμοσμένον
 εἶναι ceteri, V³ add. εἶναι in mg. 14 καὶ τέταρτος ἀέρος καὶ πυρός
 Paton: καὶ τέταρτος ἀέρος DF¹V¹. πυρός καὶ τέταρτος ἀέρος reliqui,
 nisi quod πυρός in mg. V³ 15 τὸν δὲ] BPalPet V³: τὸ δὲ ADFEV¹Vat
 ib. οἱ μὲν οὐρανὸν W 16 τὸ] τῷ DV¹. τῷ F 18 οὔτ'] εἶτ' D ib.
 συμβεβηκός M: συμβεβηκότης FPal. συμβεβηκότης ceteri 19 καὶ
 κάλλιστα] D: κάλλιστα 20-21 ὀκτάεδρον καὶ δωδεκάεδρον καὶ
 εἰκοσάεδρον BPalV³ 20sq καὶ εἰκοσάεδρον] om. V¹ 21 οἰκειῶς]
 εἰκότως Paton praeter necessitatem

προσένειμεν.”

12. “Εἰσὶ δ’ οἱ καὶ τὰς τῶν αἰσθήσεων δυνάμεις ἰσα-
B ρίθμους οὔσας τοῖς πρώτοις ἐκείνοις συνοικειοῦσι, τὴν μὲν
 ἀφὴν ὀρῶντες ἀντίτυπον οὔσαν καὶ γεῶδη, τὴν δὲ γεῦσιν
 ὑγρότητι τῶν γευστῶν τὰς ποιότητας προσιεμένην. ἀήρ δὲ 5
 πληγεῖς ἐν ἀκοῇ γίγνεται φωνὴ καὶ ψόφος. δυεῖν δὲ τῶν
 λοιπῶν ὁσμὴ μὲν, ἦν ἢ ὄσφρησις εἴληχεν, ἀναθυμίασις
 οὔσα καὶ γεννωμένη θερμότητι πυρῶδές ἐστιν· αἰθέρι δὲ
 καὶ φωτὶ διὰ συγγένειαν διαλαμπούσης τῆς ὄψεως γίγνεται
 κρᾶσις ἐξ ἀμφοῖν ὁμοιοπαθῆς καὶ σύμπηξις. ἄλλην δ’ οὔτε 10
 τὸ ζῶον αἰσθῆσιν οὔθ’ ὁ κόσμος ἔχει φύσιν ἀπλήν καὶ
C ἄμικτον· ἀλλὰ θαυμαστή τις, ὡς ἔοικε, διανομὴ γέγονε τῶν
 πέντε πρὸς τὰ πέντε καὶ σύλληξις.”

13. Ἄμα δὲ πῶς ἐπιστήσας καὶ διαλιπῶν “οἶον” εἶπον “ᾧ
 Εὔστροφε πεπόνθαμεν, ὀλίγου παρελθόντες τὸν Ὅμηρον, 15
 ὡς οὐχὶ πρῶτον εἰς πέντε νείμαντα μερίδας τὸν κόσμον,
 ὃς τὰς μὲν ἐν μέσῳ τρεῖς ἀποδέδωκε τοῖς τρισὶ θεοῖς δύο
 δὲ τὰς ἄκρας, ὄλυμπον καὶ γῆν, ὧν ἡ μὲν ἐστὶ τῶν κάτω
 πέρας ἡ δὲ τῶν ἄνω, κοινὰς καὶ ἀνεμήτους ἀφῆκεν. “ἀλλ’
 ἀνοιστέος” ὁ “λόγος” ὡς ὁ Εὐριπίδης φησὶν· οἱ γὰρ τὴν 20
 τετράδα σεμνύναντες οὐ φαύλως διδάσκουσιν, ὅτι τῷ
D ταύτης λόγῳ πᾶν σῶμα γένεσιν ἔσχηκεν. ἐπεὶ γὰρ ἐν μήκει
 καὶ πλάτει βάθος λαβόντι πᾶν τὸ στερεὸν ἔστι, καὶ μήκους
 μὲν προϋφίσταται στιγμή κατὰ μονάδα ταττομένη, μῆκος
 δ’ ἀπλατὲς ὄν γραμμὴ καλεῖται καὶ μῆκός ἐστιν, ἡ δ’ ἐπὶ 25
 πλάτος γραμμῆς κίνησις ἐπιφανείας γένεσιν ἐν τριάδι
 παρέσχε, βάθους δὲ τούτοις προσγενομένου διὰ τεττάρων

3 ἐκείνοις] om. D 5 γευστῶν] γεύσεων DF¹, fort. V¹.
 γευστῶν in ras. scr. V³ 6 δυοῖν BEPalPet 7 ὁσμῆ D ib. ἦν ἢ] ἢ
 DF¹V¹. ἦν Pet 8 γεννωμένη] γενομένη DF¹V¹Pet ib. πυρῶδης
 Pal 10 σύμπηξις] PalV³: σύμπληξις ABDEFPetV¹ reliqui 11 καὶ
 ἀπλήν F 12-13 τῶν πέντε] τῶν πάντων W 15 Ὅμηρον] O 190
 17 ὄς] om. DF¹,V¹ (add. m. sec. non tertia). ὧν Paton 18 καὶ]
 om. F¹ 19 ἡ δὲ] ὁ δὲ BV³ 20 ὁ] accessit ex V¹, D exhibet ὁ ib.
 Εὐριπίδης] Nauck. p. 674 fr. 970 21 σεμνύνοντες W 23 λαβοῦσι
 Paton praeter necessitatem ib. τὸ] om. E 25 ὄν γραμμῆ*]: ἐν γραμμῇ
 DV¹. ἐν γραμμῇ F. ἡ γραμμῆ reliqui. ἐν δυάδι γραμμῆ Paton ib.
 μῆκός ἐστιν] δυάς ἐστιν R. Malim μῆκος [ἘΚ ΣΤΙγμῆς] ἘΣΤΙΝ
 i.e. μῆκος ἐκ στιγμῆς ἐστιν 26 καὶ γραμμῆς F¹ ib. κίνησις] DF²
 (Pal) V: κίνησις καὶ AEF¹PetVat 27 βάθος DF¹V¹ ib. τούτοις]
 BPalV³: τούτου ceteri. τούτῳ Cruserius

εἰς στερεὸν ἢ αὐξήσις προβαίνει· παντὶ δῆλον ὅτι μέχρι
 δεῦρο τὴν φύσιν ἢ τετράς προαγαγοῦσα, μέχρι τοῦ σῶμα
 τελειῶσαι καὶ παρασχεῖν ἀπτὸν ὄγκον καὶ ἀντίτυπον, **E**
 εἴτ' ἀπολέλοιπεν ἐνδεᾶ τοῦ μεγίστου. τὸ γὰρ ἄψυχον ὡς
 5 ἀπλῶς εἰπεῖν ὀρφανὸν καὶ ἀτελὲς καὶ πρὸς οὐδ' ὀτιοῦν, μὴ
 χρωμένης ψυχῆς, ἐπιτήδειον· ἢ δὲ τὴν ψυχὴν ἐμποιοῦσα
 κίνησις ἢ διάθεσις, μεταβολῇ διὰ πέντε γιγνομένη, τῇ
 φύσει τὸ τέλειον ἀποδίδωσι, καὶ τοσοῦτω κυριώτερον ἔχει
 τῆς τετράδος λόγον, ὅσω τιμῇ διαφέρει τοῦ ἀψύχου τὸ
 10 ζῶον. ἔτι δ' ἰσχύσασα μᾶλλον ἢ τῶν πέντε συμμετρία καὶ
 δύναμις οὐκ εἶασεν εἰς ἄπειρα γένη προελθεῖν τὸ ἔμψυχον,
 ἀλλὰ πέντε τῶν ζώντων ἀπάντων ιδέας παρέσχεν. εἰσὶ
 γὰρ θεοὶ δῆπου καὶ δαίμονες καὶ ἥρωες καὶ μετὰ τούτους
 τὸ τέταρτον ἀνθρώποι γένος, ἔσχατον δὲ καὶ πέμπτον τὸ **F**
 15 ἄλογον καὶ θηριῶδες. ἔτι δ' εἰ τὴν ψυχὴν αὐτὴν κατὰ φύσιν
 διαιροῖς, πρῶτον αὐτῆς καὶ ἀμαυρότατόν ἐστι τὸ θρεπτικὸν
 δεύτερον δὲ τὸ αἰσθητικόν, εἶτα τὸ ἐπιθυμητικόν εἴτ' ἐπὶ
 τούτῳ τὸ θυμοειδές· εἰς δὲ τὴν τοῦ λογιστικοῦ δύναμιν
 ἐξικομένη καὶ τελειώσασα τὴν φύσιν ὥσπερ ἐν ἄκρῳ τῷ
 20 πέμπτῳ καταπέπαιται.”

14. “Τοσαύτας δὲ καὶ τηλικαύτας ἔχοντος τοῦ
 ἀριθμοῦ δυνάμεις, καλὴ καὶ ἡ γένεσις ἐστίν, οὐχ ἦν ἤδη
 διήλθομεν, ἐκ δυάδος οὔσα καὶ τριάδος, ἀλλ' ἦν ἡ ἀρχὴ
 τῷ πρῶτῳ συνελθοῦσα τετραγώνῳ παρέσχεν. ἀρχὴ μὲν
 25 γὰρ ἀριθμοῦ παντός ἢ μονάς, τετραγώνος δὲ πρῶτος **391**
 ἢ τετράς· ἐκ δὲ τούτων, ὥσπερ ιδέας καὶ ὕλης πέρας

1 μέχρι S: om. DFPalV¹. μὴ reliqui 2 προάγουσα DF¹.
 προσάγουσα V¹ ib. μέχρι] V: μέχρι D. καὶ μέχρι ABFVat, Pet
 (teste Patone) 3 ἀπτὸν R: διπτὸν 4 εἴτ'] om. Pal 7 μεταβολῇ
 Paton secutus X (in versione): ἢ μεταβολῇ BPalV³. μεταβολῇ reliqui
 7-8 τῇ φύσει] om. E 11 ἔμψυχον] ABPet: ἄψυχον DFVatV. De
 ceteris non constat 12 ζώντων] ζώων DPal 13 καὶ] alterum D:
 εἶτα 16 διαιροῖς DFPet: διαίρει BPalV 17 εἶτα τὸ ἐπιθυμητικόν]
 om. DF¹V¹ ib. εἴτ'] DV³. ἔστ' F¹. εἶτα ceteri 18 λογιστικοῦ]
 λογικοῦ Pet 19 τελειώσασα Pal 21 ἔχοντος] BPalV³: ἔχοντες
 DF¹Pet, fort. V¹ et reliqui ib. τοῦ] in ras. V³ 23 οὔσαν PalV³ ib. ἢ
 ἀρχῇ] BPalV³: ἀρχή 26 πέρας] BDPal: πέρα AEPetVat

ἐχούσης, ἢ πεμπάς. εἰ δὲ δὴ καὶ τὴν μονάδα τετράγωνον ὀρθῶς ἔνιοι τίθενται, δύναμιν οὖσαν ἑαυτῆς καὶ περαίνουσαν εἰς ἑαυτήν, ἐκ δυεῖν πεφυκυῖα τῶν πρώτων τετραγώνων ἢ πεμπὰς οὐκ ἀπολέλοιπεν ὑπερβολὴν ἐυγενείας.” 5

15. “Τὸ δὲ μέγιστον” ἔφην “δέδια μὴ ῥηθὲν πιέζει τὸν Πλάτωνα ἡμῶν, ὡς ἐκεῖνος ἔλεγε πιέζεσθαι τῷ τῆς σελήνης ὀνόματι τὸν Ἀναξαγόραν, παμπάλαιον ἔχουσάν τινα τὴν περὶ τῶν φωτισμῶν δόξαν αὐτοῦ
B ἰδίαν ποιούμενον. ἦ γὰρ οὐ ταῦτ’ εἰρηκεν ἐν Κρατύλῳ;” 10
 “πάνυ μὲν οὖν” ὁ Εὐστροφος ἔφη, “τί δ’ ὅμοιον πέφυκεν οὐ συνορῶ.” “καὶ μὴν οἶσθα δῆπουθεν, ὅτι πέντε μὲν ἐν Σοφιστῇ τὰς κυριωτάτας ἀποδείκνυσιν ἀρχάς, τὸ δὲ τὸ ταῦτόν τὸ ἕτερον, τέταρτον δὲ καὶ πέμπτον ἐπὶ τούτοις κινήσιν καὶ στάσιν. ἄλλω δ’ αὖ τρόπῳ διαίρεσεως ἐν 15
 Φιλίβῳ χρώμενος, ἐν μὲν εἶναί φησι τὸ ἄπειρον ἕτερον δὲ τὸ πέρασ, τούτων δὲ μιγνυμένων πᾶσαν συνίστασθαι

1 ib. ἦ] om. Pal ib. 4 πεμπάς] V¹: πεντάς BPalV³. πεμπτάς DFPet ceteri ib. τετράγωνον] om. Pal 3 δυοῖν BEPal 6 ἔφην] ἐφ’ ἦν BDEFVat 7 ἡμῶν M ib. πιέζεσθαι] om. B 8 σελήνης] supra add. F² 9 ἔχουσαν] DF¹V¹: οὖσαν ceteri. ἔχουσάν τινα πατέρα supplavit Paton. Malim ἔχουσάν τι aut ἔχ. τι νῆ Δία. Plato quoque (Cratyl. p. 409 a) dixit παλαιότερόν τι ib. αὐτοῦ] fort. V¹: αὐτοῦ DF¹. αὐτῆς ceteri 10 ἰδίαν] seclusit Paton. Malim ἰδίαν αὐτοῦ vel potius ἰδίαν, delete αὐτοῦ. Sed res est prorsus incerta. cf. p. 869 f: ὁρᾶς ὅτι κακοηθείας προστρέβεται τάνδρι δόξαν, ἴδιον αὐτοῦ βούλευμα ποιῆσθαι τὸ τοῦ Μνησιφίλου λέγων; ubi corr. αὐτοῦ. Vit. Per. c. 14: ἰδίαν ἑμαυτοῦ ποιήσομαι τὴν ἐπιγραφὴν. Mar. c. 8: Μάριος δὲ χαίρων καὶ ποιούμενος ἴδιον τὸ ἔργον οὐκ ἠσχύνετο λέγειν περιῶν. sed Galb. c. 9: ἔργον μὲν αὐτοῦ μόνου τὴν Νέρωνος ἐποιεῖτο κατάλυσιν. Sed vetustiores quoque similia dixerunt, vid. Thesaurus s. v. ἴδιος p. 513; vel etiam ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις τοῖς σφετέρῳις αὐτῶν dixit Isocrates 4, 77. Ceterum cf. Phrynichus (ed. Rutherford) p. 499 CCCC: τὰ ἴδια πράττω καὶ τὰ ἴδια πράττει οἱ πολλοὶ λέγουσιν εἰκῆ, δέον τὰ ἑμαυτοῦ πράττω καὶ τὰ σαντοῦ πράττεις λέγειν ὡς οἱ παλαιοί, ἢ τὰ ἴδια ἑμαυτοῦ πράττω καὶ τὰ ἴδια σαντοῦ πράττεις ib. γὰρ] om. D ib. Κρατύλῳ] p. 409 a 11 πέφυκεν] om. E 12 δῆποθεν D 13 Σοφιστῇ] p. 256 c 15 ἄλλω] ἄλλο Pet 16 Φιλίβῳ] p. 23 c ib. φησι] φασί F ib. τὸ] accessit ex BPalV³

γένεσιν. αἰτίαν δ', ὕφ' ἧς μίγνυται, τέταρτον γένος τίθεται
 καὶ πέμπτον ἡμῖν ὑπονοεῖν ἀπολέλοιπεν, ᾧ τὰ μιχθέντα C
 πάλιν ἴσχει διάκρισιν καὶ διάστασιν. τεκμαίρομαι δὲ
 ταῦτ' ἐκείνων ὥσπερ εἰκόνας λέγεσθαι, τοῦ μὲν ὄντος
 5 τὸ γιγνόμενον κινήσεως δὲ τὸ ἄπειρον τὸ δὲ πέρασ τῆς
 στάσεως, ταυτοῦ δὲ τὴν μιγνύουσαν ἀρχὴν θατέρου δὲ τὴν
 διακρίνουσαν. εἰ δ' ἕτερα ταῦτ' ἐστί, κάκεινως ἂν εἴη καὶ
 οὕτως ἐν πέντε γένεσι καὶ διαφοραῖς. πυθόμενος, φήσει δὴ
 τις, ταῦτα πρότερος συνιδῶν Πλάτωνος, δύο E καθιέρωσε
 10 τῷ θεῷ, δῆλωμα καὶ σύμβολον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πάντων.
 ἀλλὰ μὴν καὶ τὰγαθὸν ἐν πέντε γένεσι φανταζόμενον
 κατανοήσας, ὧν πρῶτόν ἐστι τὸ μέτριον δεύτερον δὲ τὸ
 σύμμετρον, καὶ τρίτον ὁ νοῦς καὶ τέταρτον αἰ περὶ ψυχὴν D
 ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι καὶ δόξαι ἀληθεῖς, πέμπτον εἶ τις
 15 ἡδονὴ καθαρὰ καὶ πρὸς τὸ λυποῦν ἄκρατος, ἐνταῦθα λήγει
 τὸ Ὀρφικὸν ὑπειπῶν
 “ἔκτη δ' ἐν γενεῇ καταπαύσατε θεσμόν ἀοιδῆς.”

16. “Ἐπὶ τούτοις” ἔφην “εἰρημένους πρὸς ὑμᾶς “ἐν βραχὺ”
 τοῖς περὶ Νίκανδρον “ἀείσω ξυνετοῖσι.” τῇ γὰρ ἔκτη τοῦ
 20 νέου μηνὸς ὅταν κατάγη εἷς τὴν Πυθίαν εἰς τὸ πρυτανεῖον,

2 ὑπολέλοιπεν DV¹ ib. τὰ] τάχυ F¹ teste Patone 4 ὄντος]
 ὄντως D 6 δὲ τὴν] μὲν τὴν D 7 κάκεινος Pet 8 γένεσι] Pal:
 γενέσεσι ceteri. γένεσί τε Paton ib. πυθόμενος] πειθόμενος
 DFV¹Pal. proprium nomen est X. αἷς πειθόμενος W. Πυθῶς Paton
 ib. φήσει δὴ τις] V²: δὴ τις φησὶ Pal. φησὶ δὴ τις ceteri. Unde δὲ τις
 σοφιστῆς Paton 9 ἢ πρότερος Duebnerus ib. Πλάτωνος] πλάτων
 ὄς (vel ὡς) V² ib. δύο] διὰ τοῦτο τὸ X. δοκεῖ τὸ W. Malim δῆλός
 ἐστί τὸ ib. E] ✕ ✕ BPal ib. καθιέρωσε] καθιερώσας DF¹V¹ ib. cf.
 Plat. Phileb. p. 66 c 11 γένεσι] DPalPet: γενέσεσι ABF (reliqui?) 14
 πέμπτον εἶτ' εἶ τις Paton male, adverbii enim hic locus non est. καὶ
 πέμπτον? ib. εἶ τις] ἢ τις PalV 16 Ὀρφικὸν] φ litteram om. Pal
 spatio relicto ib. ἐπειπῶν PalV³ 17 γενεῇ] BPalV³: γενεᾶ DEV¹Pet.
 γενεᾶ F ib. καταπαύσατο Pal ib. θεσμόν Badhamus: θυμόν libri.
 κόσμον Plato Phileb. p. 66 c. cf. Mullach. Fr. Phil. I p. 174 fr. XIII 18
 ἔφην] EV¹: ἔφη ib. ὑμᾶς] DPalV: ἡμᾶς AB(E)FPetVat 18-19 ἐν
 βραχὺ τοῖς περὶ] ἐν βραχυτάτοις περὶ DF¹V¹. ἐμβραχὺ (ἐμβραχυ
 Pet) τοῖς περὶ BEPet 18 τῇ γὰρ ἔκτη*: τῆς γὰρ ἔκτης libri. ταῖς
 γὰρ ἔκταις Paton 19-20 τοῦ νέου μηνὸς] intell. mensis Βύσιος
 cf. p. 292 e: ἐν τῷ μηνὶ γὰρ τούτῳ (i. e. τῷ Βυσίῳ) χρηστήριον
 ἐγίγνετο καὶ ἑβδόμην ταύτην νομίζουσι τοῦ θεοῦ γενέθλιον

- ὁ πρῶτος ὑμῖν γίνεταί τῶν τριῶν κλήρων εἷς, τὰ πέντε, πρὸς ἀλλήλους ἐκείνης τὰ τρία τοῦ δὲ τὰ δύο βάλλοντος.
- E** ἦ γὰρ οὐχ οὕτως ἔχει;” καὶ ὁ Νίκανδρος “οὕτως” εἶπεν, “ἡ δ’ αἰτία πρὸς ἑτέρους ἄρρητός ἐστιν.” “οὐκοῦν” ἔφην ἐγὼ 5
 μειδιάσας “ἄχρι οὗ τάληθές ἡμῖν ὁ θεὸς ἱεροῖς γενομένοις
 γνῶναι παράσχη, προσκείσεται καὶ τοῦτο τοῖς ὑπὲρ τῆς πεμπάδος λεγομένοις.” τοιοῦτο μὲν καὶ ὁ τῶν ἀριθμητικῶν καὶ ὁ τῶν μαθηματικῶν ἐγκωμίων τοῦ E λόγος, ὡς ἐγὼ μέμνημαι, πέρας ἔσχεν.
17. Ὁ δ’ Ἀμμώνιος, ἄτε δὴ καὶ αὐτὸς οὐ τὸ φαυλότατον 10
 ἐν μαθηματικῇ φιλοσοφίᾳ τιθέμενος, ἦσθη τε τοῖς λεγομένοις καὶ εἶπεν “οὐκ ἄξιον πρὸς ταῦτα λίαν ἀκριβῶς
F ἀντιλέγειν τοῖς νέοις, πλὴν ὅτι τῶν ἀριθμῶν ἕκαστος οὐκ ὀλίγα βουλομένοις ἐπαινεῖν καὶ ὑμνεῖν παρέξει. καὶ 15
 τί δεῖ περὶ τῶν ἄλλων λέγειν; ἡ γὰρ ἱερά τοῦ Ἀπόλλωνος

– -. ὁπὲ γὰρ ἀνείθησαν αἱ κατὰ μῆνα μαντεῖαι τοῖς δεομένοις, πρότερον δ’ ἅπαξ ἐθεμίστευεν ἡ Πυθία τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν. p. 398a: οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸν θεὸν εἰς σῶμα καθειργύναι θνητὸν ἅπαξ ἐκάστου μηνός. cf. Claud. 28. 30. Paton coniecit τοῦ Ἰλαίου, quae coniectura neque antiquiori neque posteriori vaticinandi modo convenit ib. κατάγη εἷς*: κατάγη (κατάγηι F) εἷς (εἷς D) libri. κατάγης R. Modum sortiendi conicio fuisse hunc. Sortiebantur tres sacerdotes quis primus Pythiam in Prytaneum introduceret. Sortes tres ducebantur (2+3, 1, 2), numero binario a Pythia iacto, tribus aliis (1, 2, 3) a tribus sacerdotibus. Sors prima efficiebatur ex numero 2 Pythiae et ex numero 3 sacerdotis ib. τὸ] V: τι

1 ὑμῖν γίνεταί – βάλλοντος] eorum loco lac. 80 fere litt. exhibet E ib. εἷς*: εἷς ib. τὰ πέντε] τὰς **E** F¹. τὰ **E** F² **2** ἐκείνης] DFV¹: 2 litt. εἰνης Pal. ἐκείνοις ceteri ib. τοῦ δὲ*: οὐδὲ ib. βάλλοντος*: βάλλοντες **3** ἦ] εἰ DV¹F **4** ἄρρητόν DV¹. ἄρρητοῖ F **5** ἄχρισ Pal ib. οὐ] οὐν DFV¹ **7** πεμπάδος] V¹: πεμπτάδος DV³. πεντάδος reliqui ib. τοιοῦτο] ABPal (una litt. in fin. erasa), PetV³: τοιοῦτος ib. ὁ] supra add. F² **10** ὁ δ’] οὐδὲ DV¹ **11** ἐν μαθηματικῇ φιλοσοφίᾳ W: τὴν μαθηματικὴν φιλοσοφίᾳ μέρος BPalV³. ἐν μαθηματικῇ φιλοσοφίᾳ F. ἐν μαθηματικῇ φιλοσοφίᾳ reliqui **14** ἐπαινεῖν καὶ ὑμνεῖν] DVPal: ἐπαινεῖν καὶ ὑμῖν F. καὶ ἡμῖν ἐπαινεῖν BPet. καὶ ὑμῖν ἐπαινεῖν AEVat **15** περὶ τῶν ἄλλων] πολλὰ E

ἑβδομάς ἀναλώσει τὴν ἡμέραν πρότερον ἢ ἂν λόγῳ τὰς
 δυνάμεις αὐτῆς ἀπάσας ἐπεξελεθῆιν. εἶτα τῷ κοινῷ νόμῳ
 “πολεμοῦντας” ἅμα καὶ “τῷ πολλῷ χρόνῳ” τοὺς σοφοὺς
 ἀποφانوῦμεν ἄνδρας, εἰ τὴν ἑβδομάδα τῆς προεδρίας
 5 παρῴσαντες τῷ θεῷ τὴν πεμπάδα καθιέρωσαν ὡς
 μᾶλλον τι προσήκουσαν. οὐτ’ οὖν ἀριθμὸν οὔτε τάξιν
 οὔτε σύνδεσμον οὔτ’ ἄλλο τῶν ἑλλιπῶν μορίων οὐδὲν
 οἶμαι τὸ γράμμα σημαίνειν· ἀλλ’ ἔστιν αὐτοτελῆς τοῦ **392**
 θεοῦ προσαγόρευσις καὶ προσφώνησις, ἅμα τῷ ῥήματι
 10 τὸν φθεγγόμενον εἰς ἔννοιαν καθιστάσα τῆς τοῦ θεοῦ
 δυνάμεως. ὁ μὲν γὰρ θεὸς ἕκαστον ἡμῶν ἐνταῦθα
 προσιόντα οἶον ἀσπαζόμενος προσαγορεύει τὸ “γνώθι
 σαυτόν,” ὃ δὴ τοῦ χαίρε οὐδὲν μεῖον ἐστίν. ἡμεῖς δὲ
 πάλιν ἀμειβόμενοι τὸν θεόν “εἶ” φαμέν, ὡς ἀληθῆ καὶ
 15 ἀψευδῆ καὶ μόνην μόνῳ προσήκουσαν τὴν τοῦ εἶναι
 προσαγόρευσιν ἀποδιδόντες.”

18. “Ἡμῖν μὲν γὰρ ὄντως τοῦ εἶναι μέτεστιν οὐδέν,
 ἀλλὰ πᾶσα θνητὴ φύσις ἐν μέσῳ γενέσεως καὶ φθο-
 ρᾶς γενομένη φάσμα παρέχει καὶ δόκησιν ἀμυδρὰν
 20 καὶ ἀβέβαιον αὐτῆς· ἂν δὲ τὴν διάνοιαν ἐπερείσης **B**
 λαβέσθαι βουλόμενος, ὥσπερ ἡ σφοδρὰ περιδραξίς
 ὕδατος τῷ πιέζειν εἰς ταῦτόν καὶ συνάγειν διαρρέον
 ἀπόλλυσι τὸ περιλαμβανόμενον, οὕτω τῶν παθητῶν καὶ

1 ἑβδομάς] ἑβδομος DV¹ ib. πρότερον τὴν ἡμέραν E ib. ἢ
 ἂν] DV¹F¹: ἢ AEF²PetVat. ἂν BPalV². πρὶν ἂν ? 2 ἀπάσας] om.
 Pal ib. ἐπεξελεθῆιν] add. θελήσωμεν Pal, ἐθελήσωμεν BV² 3 τῷ
 πολλῷ χρόνῳ] cf. p. 359 f. Vit. Thes. c. 10. Bergk. 3 p. 522 4
 ἀποφωνοῦμεν F 5 πεμπάδα] DV¹: πεμπτάδα BPalV³. πεντάδα
 ceteri ib. καθιέρωσαν M: καθιερώσουσιν 6 οὐτ’ οὖν ἀριθμὸν
 οὔτε τάξιν – – – ἐξίσταται τοῦ μὴ ὄντος (p. 133, 6-7)] totum hunc
 locum exhibet Eusebius Praepar. Evang. XI, 11 7 οὐδὲν Eusebius: οἶδεν
 libri. οὐδὲν οἶδεν Paton 9 προσαγόρευσις] προ in ras. Pal 11 μὲν]
 om. Eusebius 11-12 ἡμῶν τῶν ἐνταῦθα προσιόντων idem 12 τὸ]
 τῷ M 13 ὃ δὴ τοῦ χαίρε] D: ὃ τοῦ χαίρε δὴ reliqui et Eusebius ib.
 οὐθὲν DFPalPet 14 εἶ] εἶ DB 17 ὄντος Pet 18 πᾶσα] om. F¹ 19
 βέβαιον Pet ib. αὐτῆς DFVPal 20 ἐπερείσης] in ras. εἰ et η V³.
 ἐπερείση τις Eusebius 21 τῷ] τὸ DFV¹ 22 διαρρέον] om. Pal 23
 παθητῶν καὶ μεταβλητῶν Eusebius: παθημάτων καὶ (hoc erasum in
 V) μεταβάντων DF¹V¹Pet. παθημάτων μεταβάντων ceteri

μεταβλητῶν ἐκάστου τὴν ἄγαν ἐνάργειαν ὁ λόγος διώκων
 ἀποσφάλλεται τῇ μὲν εἰς τὸ γιγνόμενον αὐτοῦ τῇ δ' εἰς
 τὸ φθειρόμενον, οὐδενὸς λαβέσθαι μένοντος οὐδ' ὄντος
 ὄντως δυνάμενος. “ποταμῶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δις τῶ
 αὐτῶ” καθ' Ἡράκλειτον οὐδὲ θνητῆς οὐσίας δις ἄψασθαι 5
 C κατὰ ἕξιν· ἀλλ' ὀξύτητι καὶ τάχει μεταβολῆς “σκιδνησι
 καὶ πάλιν συνάγει”, μᾶλλον δ' οὐδὲ πάλιν οὐδ' ὕστερον
 ἀλλ' ἅμα συνίσταται καὶ ἀπολείπει καὶ “πρόσεισι καὶ
 ἄπεισιν”. ὅθεν οὐδ' εἰς τὸ εἶναι περαίνει τὸ γιγνόμενον
 αὐτῆς τῶ μηδέποτε λήγειν μηδ' ἴστασθαι τὴν γένεσιν, 10
 ἀλλ' ἀπὸ σπέρματος αἰεὶ μεταβάλλουσιν ἔμβρυον ποιεῖν
 εἶτα βρέφος εἶτα παῖδα, μειράκιον ἐφεξῆς, νεανίσκον,
 εἶτ' ἄνδρα, πρεσβύτην, γέροντα, τὰς πρώτας φθειροῦσαν
 γενέσεις καὶ ἡλικίας ταῖς ἐπιγιγνομέναις. ἀλλ' ἡμεῖς ἕνα
 φοβούμεθα γελοῖως θάνατον, ἤδη τοσοῦτους τεθνηκότες 15
 καὶ θνήσκοντες. οὐ γὰρ μόνον, ὡς Ἡράκλειτος ἔλεγε,
 “πυρὸς θάνατος ἀέρι γένεσις, καὶ ἀέρος θάνατος ὕδατι
 D γένεσις,” ἀλλ' ἔτι σαφέστερον ἐπ' αὐτῶν ἡμῶν· φθειρε-
 ται μὲν γὰρ ὁ ἀκμάζων γενομένου γέροντος, ἐφθάρη δ' ὁ
 νέος εἰς τὸν ἀκμάζοντα, καὶ ὁ παῖς εἰς τὸν νέον, εἰς δὲ τὸν 20
 παῖδα τὸ νήπιον· ὅ τ' ἐχθὲς εἰς τὸν σήμερον τέθνηκεν, ὁ
 δὲ σήμερον εἰς τὸν αὔριον ἀποθνήσκει· μένει δ' οὐδεὶς οὐδ'
 ἔστιν εἷς, ἀλλὰ γιγνόμεθα πολλοί, περὶ ἕν τι φάντασμα καὶ

1 ἐνέργειαν BDF¹PalV Eusebius 2 τῆ – τῆ] πῆ – πῆ BPalV³ 4
 δυναμένου EPal 5 Ἡράκλειτον] Bywater. p. 16 fr. 41 6 τάχει]
 DEFV: τάχος cf. p. 447 e. ib. σκιδνησι] sc. θεός? cf. Bywater. p. 16 fr.
 40. Zeller. I p. 576, 2 7-8 μᾶλλον δ' οὐδὲ -- ἀπολείπει accesserunt
 ex Eusebio, seclisit Paton 8 καὶ πρόσεισι] ita etiam Pet. πρόσεισι
 sola Aldina 9 παραινέει DFV¹ 10 αὐτῆ DV¹. αὐτῆ F ib. λήγειν]
 λέγειν Pet ib. ἴστασθαι Eusebius: ἠττάσθαι D. ἠττᾶσθαι ceteri 13
 εἶτ'] om. Eusebius 14 ἐπιγενομέναις EPal 15 θάνατον γελοῖως E
 ib. τοσοῦταις D. τοσοῦτοι Pal 17-18 καὶ ἀέρος – γένεσις] om.
 Eusebius propter ὁμοιοτέλευτον 17 ἀέρος] ἀέρι DF¹V¹ 18 ἡμῶν
 Eusebius: ἡ δι' ὧν DF¹V¹. ἴδοις ἂν ceteri ib. φησὶ φθειρεται Paton,
 nihil opus 19 μὲν γὰρ R: μὲν ib. ὁ ἀκμάζων Eusebius: ἀκμάζων
 cf. Psyche p. 440, 1 ib. γενομένου] PalV³ Eusebius: γινομένου 21
 ὅ τ' ἐχθὲς*: ὁ τεχθὲς DF. ὁ τε χθὲς ceteri. ὁ δὲ χθὲς Eusebius 22
 ἀποθνήσκει] secl. Paton, sed necessarium est propter αὔριον 23 ἕν
 τι Eusebius: ἕν

κοινὸν ἐκμαγεῖον ὕλης περιελαυνομένης καὶ ὀλισθανούσης.
 ἐπεὶ πῶς οἱ αὐτοὶ μένοντες ἑτέροις χαίρομεν νῦν, ἑτέροις
 πρότερον, τὰναντία φιλοῦμεν ἢμισοῦμεν καὶ θαυμάζομεν
 καὶ ψέγομεν, ἄλλοις δὲ χρώμεθα λόγοις ἄλλοις πάθεσιν, E
 5 οὐκ εἶδος οὐ μορφήν οὐ διάνοιαν ἔτι τὴν αὐτὴν ἔχοντες;
 οὔτε γὰρ ἄνευ μεταβολῆς ἕτερα πάσχειν εἰκός, οὔτε
 μεταβάλλων ὁ αὐτός ἐστιν· εἰ δ' ὁ αὐτός οὐκ ἔστιν, οὐδ'
 ἔστιν, ἀλλὰ τοῦτ' αὐτὸ μεταβάλλει γιγνόμενος ἕτερος ἐξ
 ἑτέρου. ψεύδεται δ' ἡ αἰσθησις ἀγνοία τοῦ ὄντος εἶναι τὸ
 10 φαινόμενον.”

19. “Τί οὖν ὄντως ὄν ἐστι; τὸ ἀίδιον καὶ ἀγένητον
 καὶ ἄφθαρτον, ᾧ χρόνος μεταβολὴν οὐδὲ εἰς ἐπάγει.
 κινητὸν γὰρ τι καὶ κινουμένη συμφантаζόμενον ὕλη
 καὶ ῥέον αἰεὶ καὶ μὴ στέγον, ὥσπερ ἀγγεῖον φθορᾶς καὶ
 15 γενέσεως, ὁ χρόνος· ἐξ οὗ γε δὴ τὸ μὲν “ἔπειτα” καὶ τὸ
 “πρότερον” καὶ τὸ “ἔσται” λεγόμενον καὶ τὸ “γέγονεν”, F
 αὐτόθεν ἐξομολόγησίς ἐστι τοῦ μὴ ὄντος· τὸ γὰρ ἐν
 τῷ εἶναι μηδέπω γενονὸς ἢ πεπαυμένον ἤδη τοῦ εἶναι
 λέγειν ὡς ἔστιν, εὐηθες καὶ ἄτοπον. ᾧ δὲ μάλιστα τὴν
 20 νόησιν ἐπερείδοντες τοῦ χρόνου, τὸ “ἐνέστηκε” καὶ τὸ
 “πάρεστι” καὶ τὸ “νῦν” φθεγγόμεθα, τοῦτ' αὖ πάλιν ἄγαν

1 ὀλισθανέσης Pet, sed h ex ei m. 1 2 μαίνοντες idem 3
 πρότερον Eusebius: δ' ἄλλοτε καὶ Pal. In ceteris deest ib. ἦ] καὶ
 Eusebius 4 δὲ] om. BPalEusebius ib. πάθεσιν] πάν Pal cum insequenti
 lac. παυόμεθα supplevit Pal² 6 πάσχειν] παρέχειν DF¹V¹ 8 ἀλλὰ
 Eusebius: ἅμα ib. τοῦτ' αὐτὸ] Pal. τοῦθ' ὁ αὐτὸ B. τοῦτο αὐτὸ
 reliqui. ἐκ τοῦ αὐτὸν Eusebius ib. μεταβάλλειν idem 9 ἀγνοία]
 om. D 11 ὄντως] om. idem ib. ἀγένητον] Eusebius: ἀγέννητον
 BDFPalPetV¹ (fort. reliqui) 12 οὐδεις μεταβ. ἐπάγει Eusebius 13
 κινουμένη] κινητῇ E ib. συμφантаζόμενον Pet 14 στέγον idem (i.
 e. Eusebius P. B): στερόρον Pet. στερορόν reliqui 15 ἐξ οὗ γε δὴ*: ὀξύ γε
 δὴ DF¹, fort. V¹. οὗ γε δὴ reliqui. ἐξ οὗ δὴ meliores codd. Eusebi (teste
 Patone) ib. τὸ μὲν] τὸν μὲν F 17 αὐτόθεν] αὐτὸς ἔ (sic) D. αὐτὸς
 ἐν F¹V¹ (αὐτότεν V¹ teste Patone) 18 μηδέπω] DF¹V¹Eusebius: τὸ
 μηδέπω reliqui ib. ἦ] in V add. m. 3 ib. πεπαυμένον ἤδη] τὸ ποτὲ
 πεπαυμένον Pal. τὸ πεπαυμένον BV³ ib. τοῦ] τῷ D. τοῖF¹. vel τῷ
 vel τὸ V¹ 19 ἐν ᾧ δὲ Eusebius 20 ἐπερείδοντες idem: ὑπερείδοντες
 BV². ὑπερίδοντες Pet sic. ὑπεριδόντες reliqui 21 ἄγαν] ἄγαν D.
 om. BPalEusebius. ἄπαν R, quod nunc improbo

393 εἰσδύομενος ὁ λόγος ἀπόλλυσιν. ἐκθλίβεται γὰρ εἰς τὸ
 μέλλον καὶ τὸ παρωχημένον ὥσπερ ἀκμὴ βουλομένοις
 ἰδεῖν, ἐξ ἀνάγκης διοστάμενον. εἰ δὲ ταῦτα τῷ μετροῦντι
 πέπονθεν ἢ μετρούμενη φύσις, οὐδὲν αὐτῆς μένον οὐδ'
 ὄν ἐστιν, ἀλλὰ γιγνόμενα πάντα καὶ φθειρόμενα κατὰ τὴν 5
 πρὸς τὸν χρόνον συννέμησιν. ὅθεν οὐδ' ὀσιόν ἐστιν οὐδ' ἐπὶ
 τοῦ ὄντος λέγειν ὡς ἦν ἢ ἔσται· ταῦτα γὰρ ἐγκλίσεις τινές
 εἰσι καὶ μεταβάσεις καὶ παραλλάξεις τοῦ μένειν ἐν τῷ εἶναι
 μὴ πεφυκότος.”

20. “Ἄλλ' ἐστὶν ὁ θεός, χρὴ φάναι, καὶ ἔστι κατ' οὐδένα 10
 χρόνον ἀλλὰ κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν ἀκίνητον καὶ ἄχρονον καὶ
 ἀνέγκλιτον καὶ οὐ πρότερον οὐδὲν ἐστὶν οὐδ' ὕστερον
 οὐδὲ μέλλον οὐδὲ παρωχημένον οὐδὲ πρεσβύτερον
 οὐδὲ νεώτερον· ἀλλ' εἰς ὧν ἐνὶ τῷ νῦν τὸ αἰεὶ πεπλήρωκε,
 B καὶ μόνον ἐστὶ τὸ κατὰ τοῦτον ὄντως ὄν, οὐ γεγονός οὐδ' 15
 ἐσόμενον οὐδ' ἀρξάμενον οὐδὲ παυσόμενον. οὕτως οὖν

1 εἰσδύομενος*: ἐκδύομενος libri. ἐκλυόμενος Eusebius. ἐμφυό-
 μενος Paton. Nunc cf. p. 392 b: οὕτω τῶν παθητῶν καὶ μεταβλητῶν
 ἐκάστου τὴν ἄγαν ἐνάργειαν ὁ λόγος διώκων ἀποσφάλλεται τῇ
 μὲν εἰς τὸ γιγνόμενον αὐτοῦ τῇ δ' εἰς τὸ φθειρόμενον 2 ἀκμῆ]
 DEPalPet: ἀκμῆ reliqui. αὐγῆ Eusebius ib. βουλομένοις idem:
 βουλόμενος 3 εἰ δὲ idem: ὁ δὲ 4 ἢ μετρούμενη idem: ἢ (ἢ
 Pal) μέτρον (μέτρου Pet) μὲν ἢ ib. ‘οὐδὲ αὐτῇ (l. αὐτῆ) μ. οὐδὲ
 ὄν (l. ὄν) ἐστὶν, ἀλλὰ γιγνόμενη καὶ φθειρομένη codd. Eusebii’
 Paton ib. μένον] μόνον Pet. om. Pal 5 ὄν] ὄντος F. ὄν D, unde
 fort. ἐν ib. κατὰ τὴν] DFV¹ Eusebius: κατ' αὐτὴν 6 συννέμησιν
 Eusebius: συνεμίγη ib. οὐδ' ὀσιον] οὐδὲν τοιοῦτον idem ib.
 οὐδ' ἐπὶ*: οὐδὲ DFV¹. οὐδὲν reliqui. ἐπὶ Eusebius 7 h] om. D
 ib. γὰρ] om. DFV¹ ib. ἐγκλίσεις] ἐκκλήσεις DV¹. ἐκκλίσεις
 F¹PalV³ 8 εἰσι] om. DFV¹, in quibus codd. fuerat εἰσι ut vid.
 post μεταβάσεις 10 χρῆ] εἰ χρῆ Eusebius. εἰ χρῆ Patzigius. Non
 probō 11 ἀλλὰ – ἄχρονον] om. F¹ propter ὁμοιοτέλευτον 12
 ἀνέγκλιτον] ἀνέκλητον D. ἀνέγκλητον V¹(F)Pet ib. οὐ] οὐ Pet
 13 οὐδὲ μέλλον – πρεσβύτερον] accesserunt ex Eusebio; in libris
 Plutarchi exciderint propter ὁμοιοτέλευτον 14 οὐδὲ νεώτερον]
 om. Pal ib. τὸ νῦν DFV¹ 15 κατὰ τοῦτο BV³. κατὰ τοῦ F¹.
 κατ' αὐτὸ Eusebius ib. οὐ γεγονός] om. F propter ὁμοιοτέλευτον.
 οὐ γέγονεν DV¹ 16 παυσάμενον DFV¹Pet ib. οὖν Eusebius

- αὐτὸν δεῖ σεβομένους ἀσπάζεσθαι καὶ προσορίζειν, ἢ καὶ
 νῆ Δία, ὡς ἔνιοι τῶν παλαιῶν, “εἶ ἔν”. οὐ γὰρ πολλὰ τὸ θεῖόν
 ἔστιν, ὡς ἡμῶν ἕκαστος ἐκ μυρίων διαφορῶν ἐν πάθει
 γιγνομένων, ἄθροισμα παντοδαπὸν καὶ πανηγυρικῶς
 5 μεμιγμένον· ἀλλ’ ἐν εἶναι δεῖ τὸ ὄν, ὥσπερ ὄν τὸ ἔν. ἢ
 δ’ ἑτερότης, διαφορὰ τοῦ ὄντος, εἰς γένεσιν ἐξίσταται τοῦ μὴ
 ὄντος. ὅθεν εὖ καὶ τὸ πρῶτον ἔχει τῷ θεῷ τῶν ὀνομάτων C
 καὶ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον. Απόλλων μὲν γὰρ οἶον
 ἀρνούμενος τὰ πολλὰ καὶ τὸ πλῆθος ἀποφάσκων ἔστιν,
 10 Ἴηιος δ’ ὡς εἷς καὶ μόνος, Φοῖβον δὲ δήπου τὸ καθαρὸν καὶ
 ἀγνὸν οἱ παλαιοὶ πᾶν ὠνόμαζον, ὡς ἔτι Θεσσαλοὶ τοὺς
 ἱερέας ἐν ταῖς ἀποφράσιν ἡμέραις αὐτοὺς ἐφ’ ἑαυτῶν
 ἔξω διατρίβοντας οἶμαι “φοιβονομεῖσθαι” λέγουσι. τὸ δ’
 ἐν εἰλικρινές καὶ καθαρὸν· ἑτέρου γὰρ μίξει πρὸς ἕτερον
 15 ὁ μiasμός, ὡς πού καὶ Ὀμηρος “ἐλέφαντα” τινὰ φοινισ-
 σόμενον βαφῆ “μιαίνεσθαι” φησί· καὶ τὰ μιγνύμενα τῶν
 χρωμάτων οἱ βαφεῖς “φθειρεσθαι” καὶ “φθοράν” τὴν
 μῖξιν ὀνομάζουσιν. οὐκοῦν ἔν τ’ εἶναι καὶ ἄκρατον ἀεὶ τῷ D
 ἀφθάρτῳ καὶ καθαρῷ προσήκει.”
- 20 21. “Τοὺς δ’ Απόλλωνα καὶ ἥλιον ἡγουμένους τὸν αὐτὸν
 ἀσπάζεσθαι μὲν ἄξιόν ἐστι καὶ φιλεῖν γε δὴ δι’ εὐφημίαν,
 ὃ μάλιστα τιμῶσιν ὧν ἴσασι καὶ ποθοῦσιν, εἰς τοῦτο
 τιθέντας τοῦ θεοῦ τὴν ἐπίνοιαν. ὡς δὲ νῦν ἐν τῷ καλλίστῳ
 τῶν ἐνυπνίων τὸν θεὸν ὄνειροπολοῦντας ἐγείρωμεν καὶ

1 αὐτὸν E: αὐτὸ ib. προσορίζειν* προσ5 litt.ζειν Pal. προσε-
 θίζειν omnes reliqui. προσαγορεύειν Eusebius ib. ἢ] εἶ, ἢ Patzigius
 2 νῆ] om. BDF¹VPal ib. Δία] διὰ DFV ib. εἶ ἔν] F. ἢ ἔν D. ἢ ἔν
 B. εἶεν PalV. εἶ ἔν reliqui 4 γενομένων BDPalV ib. παντοδαπῶν
 Pet 4-5 πανηγυρικὸς μεμιγμένος DF¹V¹ 5 εἶναι] om. Pal ib. ὄν
 – ὄν] ἔν – ἔν F¹. ἔν – ὄν V¹. ἔν D, omissis verbis ὥσπερ ὄν τὸ ἔν
 6 διαφορᾶ V. καὶ διαφορὰ E ib. εἰς] εἰς τὴν Pal. ib. εἰς γένεσιν
 — ὄντος] om. Pet propter ὁμοιοτέλευτον ib. τοῦ μὴ ὄντος D 7
 καὶ τὸ] καὶ DV¹ 10 Ἴηιος X: ἴητος ib. δ’] om. Pal ib. φοῖβος
 DF¹V¹ 12 ἀποφράσεσιν Pet 15 Ὀμηρος] Δ 141 ib. τινὰ] τινί?
 18 ἔν τ’] ἔν τι B 19 καθαρῷ] φθαρτῷ F 21 γε δὴ δι’*: τὸ δι’
 DF¹, fort. V¹. δι’ reliqui. ἄτε δι’ Paton ib. εὐφημίαν] D: εὐφυῖαν 22
 ὄ] ὦ D ib. ὦν] ὄν DFV¹ 23 τιθέντες Pal 24 ὄνειροπολοῦντες
 libri: corr. R

παρακαλῶμεν ἀνωτέρω προάγειν καὶ θεᾶσθαι τὸ ὕπαρ
 αὐτοῦ καὶ τὴν οὐσίαν· τιμᾶν δὲ καὶ τὴν εἰκόνα τήνδε καὶ
 σέβασθαι τὸ περὶ αὐτὴν γόνιμον, ὡς ἀνυστόν ἐστιν αἰσθητῶ
 E νοητοῦ καὶ φερομένῳ μένοντος, ἐμφάσεις τινὰς καὶ εἶδωλα 5
 διαλάμπουσιν ἀμωσγέπως τῆς περὶ ἐκεῖνον εὐμενείας καὶ
 μακαριότητος. ἐκστάσεις δ' αὐτοῦ καὶ μεταβολὰς εἰς πῦρ
 ἀφιέντος ἑαυτὸν ἅμα σπῶσιν ὡς λέγουσιν, αὐθὶς τε
 καταθλίβοντος ἐνταῦθα καὶ κατατείνοντος εἰς γῆν καὶ
 θάλασσαν καὶ ἀνέμους καὶ ζῶα, καὶ τὰ δεινὰ παθήματα 10
 καὶ ζῶων καὶ φυτῶν, οὐδ' ἀκούειν ὅσιν· ἢ τοῦ ποιητικοῦ
 παιδὸς ἔσται φαυλότερος, ἦν ἐκεῖνος ἐν τινι ψαμάθῳ
 συντιθεμένη καὶ διαχεομένη πάλιν ὑφ' αὐτοῦ παίζει
 παιδιάν, ταύτη περὶ τὰ ὅλα χρώμενος ἀεὶ, καὶ τὸν κόσμον

1 παρακαλῶμεν] προσκαλῶμεν debetur ut vid. Duebnero ib.
 προάγειν] B^{ms}, DPalV: προσάγειν ABEPetVat ib. θεᾶσθαι]
 ABPalPetV³: θεάσασθαι ib. ὕπαρ W: ὑπέρ 2 αὐτοῦ] DF¹: αὐτοῦ
 V¹. αὐτοῦς BEF²PalPetV³. αὐτοῦς reliqui 3 τὸ περὶ αὐτὴν καὶ]
 DF¹V¹: περὶ αὐτὴν Vat. πῶς αὐτὴν E. τὸ περὶ αὐτὴν ceteri. τὸ
 περιουγῆς καὶ Paton. Potius crediderim adiectivum aliquid excidisse,
 ex gr. τὸ περὶ αὐτὴν καλὸν καὶ γόνιμον ib. ὡς ἀνυστόν ἐστιν]
 οὔσαν 10 E ib. ἀνυστόν] ἀνυπόστατον DF¹V¹ 4 φαινομένῳ
 D 5 τῆς] τοῖς Pet 6 ἐκστάσεις] BFPalPetV³: ἐκτάσεις DV¹.
 ἐκτάσεις AEVat, Pet (teste Patone). ἐκτάσεις praefert Paton, quod quo
 modo verbis ἀνασπῶσιν – κατατείνοντος confirmetur non dispicio.
 Contra paulo post (p. 135, 6) legitur: ὡς οὐδέποτε γιγνομένης περὶ
 αὐτὸν ἐκστάσεως καὶ μεταβολῆς ib. εἰς πῦρ Emperius: πῦρ 7
 ἑαυτὸν ἅμα σπῶσιν] ἑαυτὸν ἀνασπῶσιν M. Locus diu et multum
 me torsit. Erat cum corrigebam τοῖς αὐτὸν διασπῶσιν et cogitabam de
 Zagreo discerpando i. e. ignem relinquente eis qui se discerpunt. cf. p.
 996 c. Callim. fr. 171. Euphor. fr. 14, 15. Clem. Alex. p. 15 Pott. Nonn.
 6, 205 sq. 48, 56. Cornut. p. 185 ed. Osann. Cf. etiam quae de Protei
 mutationibus dixit Homerus d 417. Nunc tamen conferenti p. 400 a sq. 433
 d intellegendae videntur h. l. quoque exhalationes, annuae commutationes,
 similia. Cf. etiam Dionysus Orphicus qui idem est atque Sol quemque
 descripsit Pseudorpeus in Hymno, v. Mullach. Fragm. Phil. I p. 170 8
 καταθλίβοντος] παραθλίβοντος F ib. καὶ¹ R ib. κατείνοντος
 D ib. εἰς γῆν] E (εἰς γῆν teste Patone): εἰσὶ 10 ποιητικοῦ] cf.
 Hom. O 362. Zeller. Phil. d. Griech. I p. 584, 3. Bywater p. 33 fr. 79 11
 ψαμμάθῳ Pal 12 συντεθειμένη idem ib. ὑφ' αὐτοῦ ABPet. ὑπ'
 αὐτοῦ EF¹PalVatV³ 13 παιδιάν Pet

- οὐκ ὄντα πλάττων εἶπ' ἀπολλύων γενόμενον. τούναντίον **F**
 γὰρ ὅσον ἀμωσγέπως ἐγγέγονε τῷ κόσμῳ, τοῦτο συνδεῖ
 τὴν οὐσίαν καὶ κρατεῖ τῆς περὶ τὸ σωματικὸν ἀσθενείας
 ἐπὶ φθορὰν φερομένης. καὶ μοι δοκεῖ μάλιστα πρὸς τοῦτον
 5 τὸν λόγον ἀντιταπτόμενον τὸ ῥῆμα καὶ μαρτυρούμενον “εἶ”
 φάναί πρὸς τὸν θεόν, ὡς οὐδέποτε γινομένης περὶ αὐτὸν **394**
 ἐκστάσεως καὶ μεταβολῆς, ἀλλ' ἐτέρῳ τινὶ θεῷ, μᾶλλον δὲ
 δαίμονι τεταγμένῳ περὶ τὴν ἐν φθορᾷ καὶ γενέσει φύσιν,
 τοῦτο ποιεῖν καὶ πάσχειν προσῆκον· ὡς δὴλόν ἐστιν ἀπὸ
 10 τῶν ὀνομάτων εὐθύς οἷον ἐναντίων ὄντων καὶ ἀντιφώνων.
 λέγεται γὰρ ὁ μὲν Ἀπόλλων ὁ δὲ Πλούτων, καὶ ὁ μὲν Δῆλιος
 ὁ δ' Αἰδωνεύς, καὶ ὁ μὲν Φοῖβος ὁ δὲ Σκότιος· καὶ παρ' ᾧ
 μὲν αἱ Μοῦσαι καὶ ἡ Μνημοσύνη, παρ' ᾧ δ' ἡ Λήθη καὶ ἡ
 Σιωπή· καὶ ὁ μὲν Θεώριος καὶ Φαναῖος, ὁ δὲ
 15 “Νυκτὸς αἰδνάς ἀεργηλοῖό θ' Ὑπνου κοίρανος·”
 καὶ ὁ μὲν
 “βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων,” **B**
 πρὸς ὃν δὲ Πίνδαρος εἶρηκεν οὐκ ἀηδῶς
 “κατεκρίθη δὲ θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.”
 20 εἰκότως οὖν ὁ Εὐριπίδης εἶπε
 “λοιβαὶ νεκύων φθιμένων
 ἀοιδαί, τὰς χρυσοκόμας

1 πλάττων Pet 2 τοῦτο] τούτου Paton ib. συνιδεῖ Pet 5
 μαρτυρούμενον DFV¹ ib. εἶ] εἶ BDV¹ 6 γινομένης*: γινομένης
 DPalV³. γενομένης ceteri ib. αὐτὸν] αὐτὸ DV¹. αὐτῶν F 8
 τεταγμένως Pet ib. ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ E. ib. ἐν φθορᾷ] ἐκφορᾷ
 Pal ib. φύσιν] φύσει DF¹V¹ 9 προσῆκεν libri: corr. R 10 εὐθύς]
 om. Pal 12 αἰδονεύς Pal 13 λύθη D 15 Bergk. 3 p. 719 fr. 92.
 cf. p. 1130 a ib. αἰδνάς p. 1.: αἰδοίας ADF¹PetVatV¹. αἰδείας
 E. αἰδοίης Pal. αἰδοίης BV³. αἰδοίας F². ib. θ' Bergk. ex p.
 1.: τε 17 βροτοῖσι θεῶν] βροτοῖσιν ἐὼν DF¹PalV ib. ἔχθιστος]
 om. F¹ 18 δὲ] καὶ E ib. Πίνδαρος] Bergk. 1 p. 433 fr. 149 19
 δὲ θνατοῖς W ex p. 413 c: δεονατοῖς DV¹. δέον αὐτ 2 litt. Pal.
 δέον αὐτοῖς ceteri ib. ἀγανώτατος idem ex eadem: ἀγοννώτατος
 Pal. ἀγονώτατος reliqui ib. ἔμμεν] ἔμμον DFV¹. ἔμμενες Pal
 20 Εὐριπίδης] Supplic. 975 21 λοιβαὶ νεκύων φθιμένων] om.
 Euripidis codices 22 ἀοιδὲ D. ἀοιδοὶ V² sed ἰ ex correct. ib. τὰς
 Euripides: ἄς ὁ Plutarchi libri. θ' ἄς Marklandus

Ἀπόλλων οὐκ ἐνδέχεται”

καὶ πρότερος ἔτι τούτου ὁ Στησίχορος

“μάλα τοι μάλιστα

παιγμοσύνας τε φιλεῖ μολπὰς τ’ Ἀπόλλων,

κάδεα δὲ στοναχὰς τ’ Αἴδας ἔλαχε.”

5

Σοφοκλῆς δὲ καὶ τῶν ὀργάνων ἐκατέρω προσνέμων
ἐκάτερον δηλὸς ἐστι διὰ τούτων

“οὐ νάβλα κωκυτοῖσιν οὐ λύρα φίλα”.

καὶ γὰρ ὁ αὐλὸς ὀψὲ καὶ πρόην ἐτόλμησε φωνὴν “ἐφ’
C ἴμερτοῖσιν” ἀφιέναι· τὸν δὲ πρόων χρόνον εἴλκετο πρὸς 10
τὰ πένθη, καὶ τὴν περὶ ταῦτα λειτουργίαν οὐ μάλ’ ἔντιμον
οὐδὲ φαιδρὰν εἶχεν, εἴτ’ ἐμίχθη πάντα πᾶσι. μάλιστα δὲ
τὰ θεῖα πρὸς τὰ δαιμόνια συγχέοντες εἰς ταραχὴν αὐτοὺς
κατέστησαν. ἀλλὰ γε τῷ E τὸ “γνώθι σαυτὸν” ἔοικέ πως
ἀντικεῖσθαι καὶ τρόπον τινὰ πάλιν συνάδειν· τὸ μὲν γὰρ 15
ἐκπλήξει καὶ σεβασμῶ πρὸς τὸν θεὸν ὡς ὄντα διὰ παντὸς
ἀναπεφώνηται, τὸ δ’ ὑπόμνησίς ἐστι τῷ θνητῷ τῆς περὶ
αὐτὸν φύσεως καὶ ἀσθενείας.

---

2 πρότερον EPet ib. ἔτι] ἐστι D ib. ὁ] om. Pal Στησίχορος] Bergk. 3 p. 224 fr. 50 3 μάλιστα] μελιστᾶν idem 4 τε idem ib. τ’ -τ’ Pal: τε-τε 5 κάδεα δὲ idem: κήδεά τε 6 Σοφοκλῆς] Nauck. p. 311 fr. 765 8 οὐ νάβλα Brunckius: οὐ ναῦλα AEF²PalPetVat. ἐν αὐλᾷ DV¹. ἐν αὐλᾷ F¹. οὐν ἄβλα V³ ib. κωκυτοῖσιν] κοτοῖσιν F¹ teste Patone 9 αὐλὸς] Pet: αὐτὸς ib. ὀψὲ] ὀψέποτε Pal ib. φωνήν] om. B 9-10 ἐφ’ ἴμερτοῖσιν] ἐφινερθίστην Pal. ἐ 8 litt E. ἐφινερθίστην reliqui 10 εἴλκετο] BDPetV: εἴλκε 11 λειτουργίαν (vel ὑπουργίαν) R: αὐτουργίαν 12 ἐμίχθησαν Pal ib. πάντα πᾶσι Emperius: παντάπασιν 13 συγχέαντες BPal ib. αὐτοὺς*: αὐτοὺς 14 κατέστησαν ABDPetV: ἔστησαν EFVat ib. E] DFV: εἰ ib. σαυτὸν] BPal: σεαυτὸν 18 αὐτὸν] DV¹: αὐτὸ